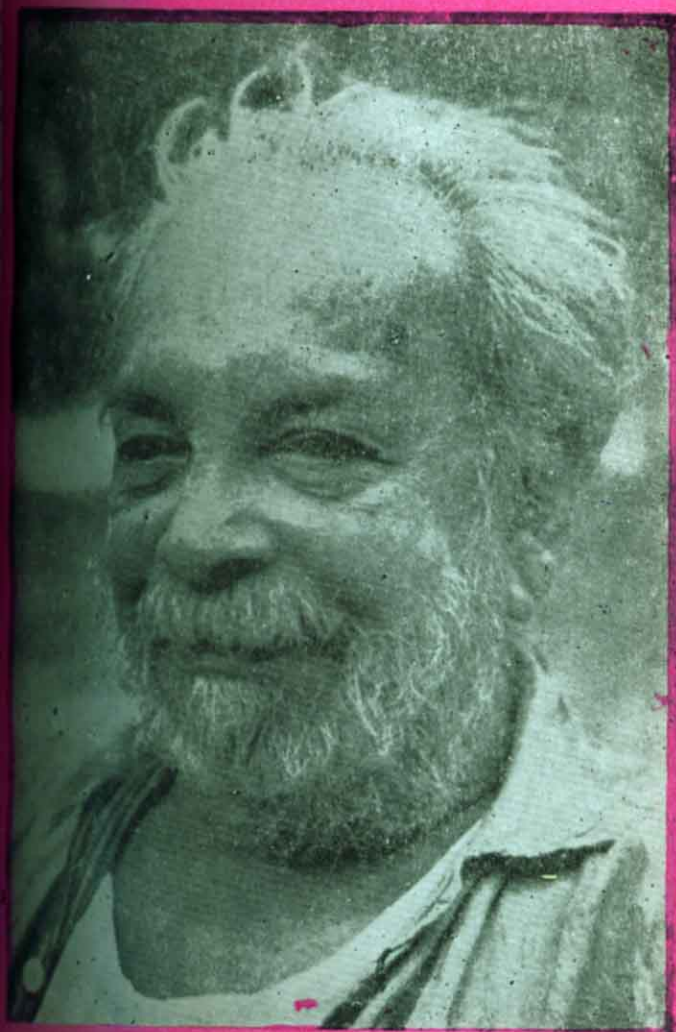

మజ్జిమ

మ

నర్తకి ప్రతిరోజూ పొద్దున ఆశ్రమానికి వెళ్ళి
నమస్కరించి వస్తుంది. తోవలో పాతికేళ్ళ
కాకుల గోల విసవచ్చింది. చూస్తే దూరంగా కాకుల
కనపడింది. తన వెంట వస్తున్న కరప్పని వెళ్ళి అడు
చూడమంది. అతను చూసి ఆదుర్దాగా “కురిపి, కురిపి”
పిట్ట) అని అరిచాడు. నర్తకి పరిగెత్తుకుని వెళ్ళింది. కరప్ప
వెళ్ళికితలా పడి తనచుట్టూ గుమికూడి పొద్దుస్తున్న
మిది కాకమ్మలతో ఏకైక వీరుడై పోట్లాడుతున్నాడు.
కని కాకుల్లోంచి వైకి తీశాడు కరప్పన్. నర్తకి ఆకలి
ల్లోంచి ఈ వీరుణ్ణి తీసుకుని రొమ్ము కద్దుకుని సమయ
ఇంటికి తీసుకొచ్చింది. వరండాలోకి వస్తున్న పకపక
నర్తకి చేతుల్లోంచి తీసుకుంది. నర్తకి అతని కథ చె
పుండగానే ముందు షా అతనికి పాలుపట్టింది. బాగాతగా

అతను చిన్నపిల్ల వాడుఇంకా. గూట్లోంచి పట్టాడే
అతన్ని తీసుకునివెళ్ళి అతని గూట్లో పెట్టాలంది
కాని గూడెక్కడ? ప్రస్తుతానికి అతన్ని. మెస్టన్ యి
కబ్బర్లులో కింద అరలో పెట్టారు.

నాన్న వచ్చి చూశాడు. “సరే. ఇది యి
ఎన్ని పచ్చాయో, ఎన్ని చచ్చాయో! వీడొకడు! బతికి
పడి యెగిరి పోయినప్పుడు కద” అని వెళ్ళిపోయినాడు.

మూడు గంటలకోసారి పాలు పడుతున్నారు. కళ్ళు
పకపక బద్దకంగా నిద్రపోతున్నాడు. పెద్ద గాయాలేం కన
పడ్డాయి. మెడవగ్గరా, రెక్కల కిందా గీసుకుపోయినట్లు
చూపులేని స్థలాలు కనిపిస్తున్నాయి.

కబ్బర్లులో గోరింక

జూలై 18

నాన్న తెల్లారకట్టే లేస్తాడు. గోరింక బతికి వున్నాడో
లేదో తొంగి చూశారు. కబ్బర్లులో ఓ మూల కూచుని
వున్నాడు గుడ్డిప్పి చూస్తో అతను.

మళ్ళీ పాలు పట్టింది షా. తెల్లారాక, రొట్టెని పాలలో
నానీసి నోట్లో పెట్టింది. తిన్నాడు. రెక్కల కింద యెర్రగా
పున్నచోట గాయమేమోనని మందు పూసింది పకపక.
అందుని అసహ్యించుకుని అందినంతవరకు ముక్కుతో
రీసేసుకున్నాడు.

అతని ఆహారమేమిటో తెలిలేదు. ఉత్తపాలలో నానే
పెస రొట్టె పైనే బకడేమోనని అనుమానం.

సాయింత్రాలు షికారు వెళ్ళినప్పుడు కొండపక్కమైదా
వాల్లో గోరింకలు గుంపులుగా కూచుని వుసుళ్ళని తినడం
చూశారు. వాన పర్వప్పుడు చదలే వుసుళ్ళవుతాయి. గనక

యితను చదలు తినవొచ్చునని ఆలోచించింది నర్తకి. అదిపరకు చాలాసార్లు చదలు పెట్టి పెంచింది. చదలు దొరకడం సులభం. ఇంటిచుట్టూ చదలే. యిల్లు పూరిబైట చుట్టూ కొండా, అడవి, ఇంటిపక్క పెద్ద మైదానమూ, చిన్న చిన్న పొలాలు, ఎదురుగా చలం. అక్కడంతా అడివి. ఇంటిలో యేది కిందపడి పొద్దులో పెంటనే చదలు తినేస్తాయి, ఆరేసిన ఇట్టట్టి

బొగ్గుల పెట్టి వెనక చదల్ని పట్టి, వాటిని చీసి గోరింకకి తినపెట్టింది నర్తకి. ఇష్టంగా తిన్నాడు.

అది చూశాడు కరప్పన్. అతనికి కోపంగా నిన్నటింది తాను పట్టిన పిట్టని లాక్కుని ఆ దాని అతనికేమీ భాగం లేకుండా చేసి, అతనికన్న గోప్ప చేసుకోవడం “ఏమిటాపిట్ట గోప్ప! ఏముంది దాని ఎక్కడ చూసినా ఈ పిట్టలే! దానికి పాలు, రొట్టె అన్న తృణీకారంతో చూస్తున్నాడు. ఎదురు గుడిలో అన్నామలైకి ఈ పిట్టని చూసి నప్పటింది ఆకా అది యెప్పుడు చచ్చిపోతుందా, తాను దాన్ని కాపాడు తినవొచ్చునని. కాని కరప్పన్ చచ్చినా దాన్ని అన్నా దాకా రానిచ్చేట్టు లేదు. చదల్ని చంపి పెడుకో కరప్ప “ఒక్క ప్రాణాన్ని బలికించడంకోసం ప్రాణాన్ని తీస్తున్నారా?” అని నిందించాడు. ఆ

చాలా వేదాంతం వుండనువచ్చు. భూతదయవైనా, ఈ సృష్టి పద్ధతైనా, చాలా ప్రశ్నలు వస్తాయి ఆలోచించినకొద్దీ.

గోరింక రోజుల్లామత్తుగా నిద్రపోతున్నాడు కబ్బర్లులో, రొట్టె పాలా తిని. చంచాతో పడితే నీళ్ళు కూడా తాగుతున్నాడు. అన్ని పిట్టల చార్జీ తీసుకున్నట్లే పకపక ఇతని పెంకం, దాద్యత కూడా తానే తీసుకుంది.

ఎవరే నీవెవరే?

జూలై 19

ఇవాళ మధ్యాహ్నం గోరింకకి మత్తు వొదిలింది. నోరు తెరిచి రొట్టె కావాలని అడిగాడు. ఇదిపరకు పాలలో నానిన రొట్టె అతని నోట్లోకి తొయ్యాలి, ఇప్పుడు నోటి కందించ గానే తనే తిన్నాడు.

కొంచెంసేపు వుండి పంజరంలో వుండనని బైటికి వస్తానని అశాంతిగా కొట్టుకుని కబ్బర్లులో యిటూ, అటూ తిరుగుతున్నాడు. పకపక కోప్పడ్డది “రావడానికి వీలేదు. గోల చెయ్యకు” అని. పూరుకుని ఓ మూల కూచున్నాడు.

కాని కాసేపటికి మళ్ళీ గోల. కబ్బర్లు పక్కల యినప బిగెల్ని ముక్కుతో పీకుతున్నాడు. ముక్కుంతా రక్తం.

రాత్రి ఆలోచించారు ఏం చెయ్యాలని.

అతన్ని తీసుకుపోయి పాలితిర్థం దగ్గర వాడలా అతని తలిదండ్రులు యితనికోసం చూస్తో వుంటారని చూడగానే వచ్చి తీసుకుపోతారని వారి సలహా. అది గోరింక చిన్నపిల్ల కాదనీ, పెద్దవాడేననీ అతని అక్కడ వుందని అక్కడ వొదిలితే గూట్లోకి వెళ్లి దని వొకరి ధియరీ.

ఈ ధియరీలని చూసి నవ్వాడు నాన్న. పొద్దున్నే యింటిముందు యెగరేసి చూద్దామంది పొద్దున్నే

ఇంటి ముందు పెద్ద శిరీషవృక్షం, ముట్టె ఎదురుగా. పక్కనా బోసు కాంపాడు చెట్టు, మరొక ఎదురుగా పల్లాకుత్తు అడివి. దాని వెనక అడుక్కో అడివి. అతనికి యెగిరిపోవడానికి అంతా అడివే.

తిరిగి చచ్చించారు. చివరికి గోరింకని పొద్దున వొదిలి ఎగిరి ఏ గూట్లోకన్నా వెడతాడోలేదని మనుకున్నారు. దాని గూడు కనబడితే, ఆ గూట్లోకి దామనీ ఆలోచించారు. ఆ పని చెయ్యడానికి వాలంటీర్ చేసింది.

ఎగరలేని గోరింక

జూలై 20

పొద్దున్నే నర్రకి గోరింకని పాలితిర్థం దగ్గరికి తీసుకుని వెళ్తుంది. నర్రకిని నాన్న వెనక్కి పిలిచి, “ముందు గోరింకని యిక్కడే వొదిలి యే మాత్రం యెగరగలడో చూద్దామ”న్నాడు. అందరూ నుంచుని గోరింకని యెగరే గారు. అతను ఎగిరి కాంపాడు గోడమీద వాలాడు. దాని మీదుంచి పక్క బంగళాలోని విల్వం చెట్టుపైకి గంతేశాడు. అతని వారం చూస్తే అంతకన్నా యెగరలేడని తెలుస్తోంది. అతన్ని పాలితిర్థం దగ్గర వాడలడం ప్రస్తావన పోయింది. కర్రపై చెట్టెక్కి అతన్ని పట్టుకుని తీసుకొచ్చి యిచ్చాడు. అంతా చూస్తున్న పరశురాం అన్నాడు. “ఇట్లా వొదిలా రుకే ర్వరలో మీకు అందకుండా వెడతాడు.”

“వెళ్ళాలనేగా మా వుద్దేశ్యం” అన్నారు.

“కాని అందకుండాపోయి తన సంగతి చూసుకోలేక చచ్చిపోతాడేమో” అన్నాడు నాన్న.

“సాయింత్రాలు షికారు పోయేప్పుడు మనతో తీసు కుని వెళ్ళి మైదానంలో గోరింకల దగ్గర వొదిలితే వాటితో కలిసి యెగిరిపోతాడు” అన్నాడు జగన్నాథం.

“అదికాదండి ఒకటి చెయ్యండి అతని కాలికి ఓ వారం కట్టండి. అతను కొంచెం దూరం, యెత్తుగా యెగి రినా, దారం సహాయంతో అతన్ని పట్టుకోవచ్చు నన్నాడు” పరశురాం. బావుంది సలహా అనుకున్నారు అందరూ.

“మైదానంలో గోరింకల దగ్గర వాడిలితే! యెగరడం చూసి యితనికి వుత్సాహం కలిగి వాడిపోతాడు. అవే యితన్ని రక్షించుకుంటాయి” అన్నాడం. “మనుషులు తాకిన పిట్టని తక్కిన పిట్టలవ్వవు” అన్నారు వాకరు.

“ఇక్కడ యెగరలేనివాడు అక్కడ యెగురువా అని నాన్న. “పోనీ మైదానానికి తీసుకువెళ్ళి చూచి అని నిశ్చయించుకున్నారు.

మైదానంలో ప్రతి సాయంత్రం గోరింకలు గుంపులు వుండేవి. ప్రక్కనున్న చెట్లనిండా అవే. ఈ గోరింకలు ఎక్కువ. అడివినించి సాయంత్రం పూళ్ళో మైదానంలో వారి పురుగుల్ని యేరుకు తిని, రాత్రి అవుతుంటే పూళ్ళో ప్రవేశిస్తాయి. జగన్నాథం ముందరూ అంగీకరించారు.

అతన్ని పగలంతా మళ్ళీ కబ్బర్లులో పెట్టి చదల్చి నర్తకి పెడితే ఆయన బాగానే పుచ్చుకున్నాడు.

సాయంత్రానికి కొంచెం ముందు వాన కురిసింది. సంగతిముందే తెలిసింది పిట్టలకి, వర్షం రాతోమంటే కాకులూ! గోరింకలూ వాళ్ళ యింటిమీదిగా పూళ్ళోకి వెళ్ళాయి. ఎట్లాగూ మైదానంలో గోరింకలు చేరవని తమ గోరింకను షికారు తీసుకుపోలేదు.

మైదానంలో మునిస్వరుడు

జూలై 21

కబ్బర్లు తిగెల్ని కొరుక్కుని ముక్కంతా రక్తం కారుతోనే వుంది. పరుగురాం సలహా ప్రకారం గోరింక కాలుకి తాడు కట్టి, భోజనం గదిలో వాడిలారు. అక్కడ పొద్దున్న షా కూరలు తరుగుతో వుంటుంది. ఎవరో వాకరు వుండనే వుంటారు. పిల్లలూ అవీ రాకంతా చూస్తారు.

గోరింక తాడుని లాక్కుంటో యిటూ అటూ కొంచెం తిరిగి స్టా (stove) బల్లకింద దూరి అక్కడ కూచున్నాడు. భద్రంగా వున్నాడుకదా అని అతన్ని అట్లానే వుండ నిచ్చారు.

సాయంత్రం సౌరిస్, నాన్న, నర్తకి, కురంగేశ్వర్, జగన్నాథం మామూలు ప్రకారం షికారు బైలుదేరారు. నాన్న కాలుకి కట్టు కట్టుకున్నా ఓ అరమైలుకన్న సడప నీడు. అందుకని అరమైలు కాగానే వున్న ఓ కొండపైన కూచుంటారు

కొండ కొంచెం యెక్కుగానే ఓ పల్లం వుంది. మధ్యలో చదునైన భాగం. అంతా (granite) గట్టిరాయి. దాంటో పల్లాలు, వాన కురిస్తే స్వచ్ఛమైన నీరు చేరుతుంది. వాటిల్లో అరుణాచలానికి, ఈ కొండకి మధ్య అరుణాచలం పాదం

లోని చిట్టడవి. చిన్న మైదానం, దాని పక్కన రోడ్డుకి కొంచెం దూరంలోనే ఈ కొండ. రోడ్డుమీద కార్లు, బస్సు, బాటసార్లు కనబడుతూ వుంటారు.

వైన సాయంత్రపుటెండ, అరుణాచలం వైన రంగుల్ని చూస్తో కూచుంటారు. ఈ కాలంలో కొందరు వానలు కురిసి పర్వతం ఆకుపచ్చగా మారింది, గోకురంగేశ్వర్ తన చేతుల్లో పట్టుకుని తీసుకొని వెళ్ళి లక్ష్మి వెంట వచ్చాడు. లక్ష్మి (కుక్క) తెలివిగా పూరకుత్తెనా వాళ్ళు పెంచుతున్న పిల్లల జోలికి జోలికి రాదు. కాని మనుష్యులు; వాళ్ళు ఆ మనుష్యులు. గోరింక ఇంట్లో తిరుగుతోవుంటే కోరమూ చూస్తున్నాడు. గోరింకని అట్లా తనచుట్టూ స్వేచ్ఛగా నియ్యడం తన అత్తగౌరవానికి భంగమనే ఆలోచన వస్తున్నట్టు కనబడుతోంది.

“ఇప్పుడు దీన్నో దాన్ని పట్టుకొచ్చారా? కాదు అంటున్నాయి అతని చూపులు. అతని ఆత్మనిగ్రహణ మరీ (strain) చెయ్యకూడదని గోరింకని అతనికి దుఃఖగానే వు చుతున్నాడు.

ఒక పక్కన ద్రౌపది ఆలయం వెనుక అరుణాచలం రెండు పక్కల చిట్టడవి. దక్షిణాన రోడ్డు, వాటిమైదానం పడుకుని వుంది, ఆకాశం వంక చూస్తో.

గోరింకలేదు. రోడ్డుపక్క చెట్లమీద అక్కడక్కడ రెండు మూడు కూచుని మాట్లాడుకుంటున్నాయి.

గోరింకని ఎత్తుకుని షికారువెళ్ళి, తిరిగి వస్తో ఏం చేస్తారో చూద్దామని అతన్ని మైదానం మధ్య వదిలారు. వాళ్ళందరూ పోయి దూరంగా కూచున్నారు. ఆ గోరింకలు అతన్ని తీసుకెడతాయేమో చూడాలని గోరింక మైదానంమధ్య కదలక, మెదలక అట్లానే కూచున్నాడు. సాయంత్ర వాళ్ళు. చీకట్లో దూరంగా ఓ మునీశ్వరుడిలా కనిపిస్తున్నాడతను. జాలేస్తోంది అతన్నిచూస్తే. అతనికేం చాతకాదు. మనరూ దిక్కులేరు అతనికి. వెళ్ళిఅతన్ని తీసుకునియింటికి తోస్తారు.

చిన్న పిట్ట

పాడుగు మనిషి !

జూలై 22

పగలు వదలడంతో తీగెలు కొరికి నెత్తురు కారడం తగ్గింది. ఇవాళ పక పక వెంట తిరుగుతున్నాడు. ఎంత సేపటికీ పక పక వాళ్ళో కూచుంటానంటాడు పక పక గంజి వారుస్తోవుంటే ఆ వేడి గంజి పడుతున్న గిన్నెలో దూక తోయినాడు.

బుట్టి గారు

అతని కాలికి తాడు అట్లానే వుంచారు, ఆపాడు బుజ్జిగాడి సంతోషం!

జూలై 23

వెళ్ళకుండా. ఇవాళనించి అతను తేనె, పళ్ళరసం చేస్తున్నాడు.

పకపక అతన్ని ప్రేమగా "బుజ్జిగా" అని పిలుస్తాడు. అతనికి ఆ పేరే ఖాయమయ్యేట్టుంది.

సాయంత్రం నాన్నా, సారిస్, కురంగేళ్ళర్, న్నాథం వెళ్ళారు షికారు. చేతులతో తీసుకొనివెడితే, వేడికి కందిపోతున్నాడని, ఓ తీగల బుట్ట వుంటే వాని పెట్టి తీసుకుని వెళ్ళారు బుజ్జిగాడిని. మైదానం దగ్గర అతన్ని వదిలారు. కాలికి తాడువుంది. ఆ twine కుంటో తిరగడం ప్రారంభించాడు. ఏ ఆపాయం రాకుండా అతని వెంట జగన్నాథం. ఈ చిన్నపిట్ట, ఆ పిట్టవెంటగాటి మనిషి. పిట్ట అరుణాచలం వైపు పోయింది. వాళ్ళు సాయంత్రమంతా తిరిగారు. చదలు యేరుకు తిట్టానన్నుకున్నారుగాని, అతను తిరగటం తప్ప తినలేదు. ఆ మేథ అశ్వనూ వెనక తిరిగే క్షత్రియ యోధుడూలాగు పించారు వాళ్ళిద్దరూ.

కురంగేళ్ళర్, జగన్నాథం బుజ్జిగాడి మీద శ్రద్ధ వహిస్తున్నారు. నర్తకి, వాళ్ళిద్దరూ పొద్దస్తమానం చదల వుంటున్నారు.

మనుషులు భోజనాల యింట్లో లేనప్పుడు, కబ్బర్లులోకి వెళ్ళమంటే వెళ్ళటంలేదు. బలవంతాన పంపితే లోపల కూచుని స్వేచ్ఛకోసం తీగలు కొరుకుతున్నాడు. ముక్కుంతా ముయ్యమై వుండుపడ్డది. ముఖ్యం అమ్మ హృదయం తల్ల పోతోంది. తనకి తెలికండానే బుజ్జిగాడి మీద ప్రేమ వుండి అమ్మకి. రాత్రి అందరూ సమావేశమై ఆలోచించారు. ఏమి చెయ్యాలని. కబ్బర్లులోపల అన్నిపక్కలా గడ్డి పేరుద్దా వున్నాడు. సిల్కు కర్డెన్లు కట్టాలని ఒకరూ, ముక్కుకి వాళ్ళు తోడగాలని నాన్న.

ఈ మధ్య ఒక పిచిక అద్దంముందు చేరింది. పొద్దస్త మానం తన పాపని అద్దంలో చూసుకుని, ఆ పాపతో మాట్లాడుకుంటో వుంటుంది. ఎప్పుడో ఓ నిమిషం వెళ్ళి పంటింట్లో గిరిజలో, మెతుకులు యేరుకుని వచ్చి, అద్దంముందు కూచుంటుంది. ఆ పిచికని చూసి నాన్న తాను అట్లా అయిపోకోదరా అని కలలు కంటున్నాడు ఈర్ష్యతో.

మర్యాన్నం పకపక బుజ్జిగాణ్ణి ఒళ్ళో కూచోపెట్టుకుంది, అతను ఒకటే పెద్దపెద్ద అరుపులు భయపడ్డది. అతని

తేమన్నా బాధో వ్యాధో అని. ఇంతా చేస్తే అవి మన
అరుపులు అని పో చూసి చెప్పింది. బుజ్జిగాడికి మన
అంత ప్రేమ. దింపెయ్యగానే అరుపులు మానేశాడు.
కూచో పెట్టుకుంటే మళ్ళీ సంతోషంగా అరిచాడు.

పొద్దున్న పో కూరలు తరుగుతో వుంటే భయం
కూచుని అరుపులతో, రెక్కల విడిలింపులతో సంతోషం
చూపుతాడు. క్రమంగా మనుషులకి అలవాటు పడుతూ
ఏమన్నా బలవంతం చేస్తే తప్పించుకుని పోతూ
భుజంమీదో కూచుంటాడు. వాళ్ళ నించి వెళ్ళిపోతే
ప్రయత్నమే లేదు అతనిలో.

రెక్కలు రావు

పగలు బుజ్జిగాడు స్ట్రామీద కూచుంటున్నాడు అతని
దగ్గరగానే వుండి రేడియో. అది పాడుతో వుంటుంది రా
నేపు. అతను ఇవాళ రేడియో పెట్టిన బల్లమీదికి దూకి రేడియో
పాట వింటున్నాడు. అప్పుడప్పుడు ఆ పాటలో కలిసి పాడు
కుక్ అంటాడు.

ఇవాళ సాయంత్రం మైదానం దగ్గరే ఆగిపోయినా
బుజ్జిగాడికోసం నర్తకి మైదానంలో వెళికి చదల పుట్టలు

బుజ్జిగాడి తీసుకువెళ్ళి చదల్ని చూపించింది. కాని సరిగా
తనలేదు. అతని తలని కిందికి వంచి, నర్తకి తన వేలితో
వీసంగి పొడిచి చూపుతో వుంటేనేగాని తినలేదు. అట్లా మైదా
నంలో వెళుకుతో వెడుతోంది నర్తకి. బుజ్జిగాడు వెంటవెళ్ళి
బుజ్జున్నాడు ఈ సాయంత్రమూ గోరింకలు రాలేదు. మైదా
నంలోకి. మైదానానికి గోరింకలు వచ్చే రుతువు అయిపో
బుజ్జుంటుంది.

అతను ఎగలాలనే ప్రయత్నమే మానుకున్నాడు.
అతని రెక్కలకి యింకా యెగిరే బలం లేనట్టుంది. రెక్కలకి
తగ్గగా బలం వచ్చేట్టు, ఈ లోపల అతనికి సాయంత్రాలు
Flying Practice యివ్వాలని నిశ్చయించారు.

అపా అభిమాని

జూలై 25

ఇవాళ నించి రొట్టెని అడిగి తింటున్నాడు అంటే
తన వక దగ్గరికి వెళ్ళి రొట్టె పెట్టుమన్నట్టు నోరు తెరుస్తాడు.
గిండ్ గంటకి ఆహారం పెట్టాలి అతనికి. అందరూ దొడ్లూ,
వాళ్ళూ వెళుకుతున్నారు చదల కోసం. చదల Culture
పెట్టాలని ప్రయత్నం. అంటే చదలు తినే తాటాకులు,
బల్లలు, పిలికలు, వెదుక్కు మొదలై నవి చదలువున్నచోట

రాత్రి పెట్టడం. రాత్రి చదలు పడతాయి వాటిని
భోజనానికి తయారుగా.

రేడియో జ్ఞాని

జూలై 26

రేడియోలో అతనికి ఆషా Records యిష్టం
నీంది. ఆమె రికార్డు రాగానే సంతోషం కనపడుతుంది.
కితీ అని అరవడం, రేడియోలోకి చూడడం, రెక్కల
కోడం, ఇటూ, అటూ దూకడం యిట్లాంటివి.

సాయంత్రాలు షికారు వెదుతో వుంటే
కురంగేశ్వరరావుకి, జగన్నాథానికి తోప వెంట
కుప్పల మీదనే దృష్టి. ఇప్పుడు చదని దూరం నిం
పట్టగలరు. బుజ్జిగాడిని ఆ చదల దగ్గర పెట్టి తిని
తక్కిన వాళ్ళంతా ఆగి నించోవాలి - ఆయన
అయిందాకా.

ఇవాళ సాయంత్రం తమతోపాటు అతన్ని
మీడికి తీసికెళ్ళారు. అక్కడ రాతిగుంటలో చేరిన తం
నీటిలోకి దూకి అతను సంతోషపు అరుపులతో
విదిల్చుకుంటో స్నానం చేశాడు. అతనికి Flying Tra
యిద్దామని జగన్నాథం, కురంగేశ్వర్, జనరిని
అతన్ని యెగరవేశారు. అతని కాలితాడు ప్రతిదానినీ
పడుతోంది. అందుకని తాడుని పొట్టి చేశాడు.

గిలు చాలాభాగం బై కేతిరుగుతున్నాడు మనసుల్లో.
వాళ్ళు వాళ్ళు వేరేగడిలోకి వెడితే తనూ వాళ్ళ వెంట
వెళుతున్నాడు. ఓ కుర్చీ పీపుమీద యెక్కి కూచుని కిచ్
బో అంటో వుంటాడు. రేడియో పాడుతున్నంతసేపూ
రేడియో ముందే కూచునివుంటాడు. ఆపితే రేడియోని
పాడుస్తాడు పాడమని. రేడియో వింటో
వాళ్ళు పద్దట్టు నిశ్చేష్టితుడై, గుడ్లుకూడా అడడంమాని
వుంటాడు.

సాయంత్రాలు పంజరం అవసరంలేదు. భుజాలమీద
కూచుని వొస్తున్నాడు షికారు. ప్రతి రోజూ మైదానానికి తీసు
కొపోయి చదలు తినిపిస్తున్నారు నర్తకి, కురంగేశ్వర్,
జగన్నాథం. చదల భోజనమైనాక రోడ్డు పక్కన వొకరి
వొకరు దూరంగా నుంచుని కురంగేశ్వర్, జగన్నాథం
తనన్నీ యెగరేసి Flying Practice యిస్తున్నారు.

తలపై సవారి

జూలై 27

బుజ్జిగాడు అలసిపోయినప్పుడల్లా వెళ్ళి వాడు
మీద కూచుంటాడు. ఈ షికార్లకి పకపక రావడంలేదు.

బుజ్జిగాడికి స్ట్రాపెన యెక్కి కూచోడం యిష్టం. అతనికి
వెల్తులానికి పకపక రొట్టె తీసుకురాగానే యెక్కడ వున్నా

వాడూ స్ట్రాపెకి యెక్కి కూచుంటాడు. ఇంకోచోట
తినడు. అది అతనికి భోజనాల బల్ల.

ఇప్పుడు రేడియోలో లతపాటలు కూడా
తున్నాడు. తనకి యిష్టంలేని పాటలు వస్తే తన
దూరంగా సంబంధం లేనట్టు కూచుంటాడు.

ఇల్లంతా తిరుగుతున్నాడు. షా ధ్యానంలోకి
ఆ గదిలోకి వచ్చి షాకి దగ్గరగా గంటవైన కంటి
చూచుంటాడు. ఇంట్లో అందరి తలలపైనా సవాచి
అతనికి యిష్టం.

సాయంత్రం నర్తకివెంట రోడ్డుపక్కన
న్నాడు తనంతట తాను చదల్చి వెతుక్కుంటో
చదలపుట్టని చూసుకొని ఆగినా నర్తకి వేలుపెట్టి
గాని చదల్చి చూసుకుని తినడు. బుజ్జిగాడికి దగ్గ
మనీ, వాడి కళ్ళు పరీక్షచేయించి, సులోచనాలతో
చాలనీ అంటున్నారు జగన్నాథం. ఓ Lens లోంచి
Magnify చేసి చూపాలన్నారు కురంగేశ్వర్.

Flying Practice తీసుకుంటున్న బుజ్జిగాడ్ని
వితగా చూస్తున్నారు బాటసారులు. రోడ్డుపైన నర్తకి
అతను కుక్కలాగ పరుగెత్తుతో వుంటే వింతగా
బాటసారులకి.

ఇంకో (ట్రో) మనిషి

జూలై 28

కలి దారాన్ని బుజ్జిగాడు ముక్కుతో వొకటే పీక్కుం
వాడు. ఆ కాదు వుండడం తనకి అవమానంగా Feel
వున్నట్టున్నాడు. రెక్కలకి యింకొంచెం బలంవస్తే
వాడు పిప్పేసి అతనికి స్వేచ్ఛ నియ్యాలనుకుంటున్నాడు.

ఇవాళ యెవరూ షికారు పోలేదు. ఇప్పుడు ఇంటిల్లి
కి ఆతను Darling ఐనాడు. ఎప్పుడూ అతని సంగ
తే మాట్లాడుకోవడం. నాన్న తన మిత్రులకి రాయడం.
అతని సంగతులు యింకో మనిషి కిందే మాట్లాడుకుంటు
న్నాడు.

స్వేచ్ఛకోసం గోల

జూలై 29

తనకి స్వేచ్ఛ నిమ్మని చాల గోల చేస్తున్నాడు.
భాగవంకా, చెట్లవంకా, ఎగిరే పక్షులవంకా కాంక్షతో
చూస్తున్నాడు. బంధంలోవున్న పక్షుల ఆరాటం చూసినప్పుడు
అవ్వబాది. ఆకాశంలో యెండలో యెగరడం, అకుల
కిట్లో కూర్చోడం పక్షులకి ఎంత ఆనందమో!

ఇంక అతను వెళ్ళిపోవాలని కోరుకుంటున్నాడనీ,
పక్షి వుండడం క్రూరమనీ, అపాయంలోకి వెళ్ళినా అతని
స్వేచ్ఛ అతనిదనీ డిస్కస్ చేసుకున్నారు.

అషా, లతా రేడియోలో పాడుతున్నాడు. రికార్డు అవుతున్నాడు. వాళ్ళతో కలిసి పాడుతున్నాడు. రికార్డు అవుతున్నాడు. తనూ ఆగుతాడు. ఇవాళ్ళు షికారు వెళ్ళేముందు తప్పించుకొని షా ఖజంమీద వాలి; అక్కడ నిలిచి మిదికి యెగిరాడు. పకపకకి చిక్కాడు చివరికి.

సాయంత్రం షికారు వెడుతోవుంటే అతను వెనకనే నడుస్తున్నాడు. బాటసారులు అతన్ని ఆళ్ళ ముఘలు విరగబడి చూస్తున్నారు అతను కుక్కపిల్లమల్లే చూస్తున్నారు. సరదాపడి అతని సంగతులు తెలుసుకుంటున్నారు. వాళ్ళలో వాళ్ళు నిలిచి మాట్లాడుకుంటున్నారు. ఒకరు మైనాపిల్లని తెచ్చిపెడతామన్నారు.

కొండమీదికి వెళ్ళారు. ఎండకి గుంటలలో నీటి పోయినాయి. తను ఆ రోజు స్నానం చేసిన ఆ గుంట నీళ్ళకోసం వెతుక్కున్నాడు. కురంగేశ్వర్, జగదా కొండ దిగివెళ్ళి మంటపంలో కూలివాళ్ళని బతిమాలి మన నీళ్ళు కొండపైకి మోసుకొచ్చి గుంట నింపాడు. స్నానం చేశాడు. Flying Practice లో బాగా ఎగిరూ దూరంగా ఎత్తుగా ఎగిరి పైన కూచున్నాడు.

పకపక ప్రేమ

జూలై 30

మధ్యాహ్నం బుజ్జిగాడు దారంతోనే యింట్లోనించి బయటికి వెళ్ళి పిద కూచున్నాడు. ఇంట్లో బాగా ఎగురు తున్నాడు. గదినించి గదికి. ఎల్లుండి వొకటో తారీఖున అతని స్నేహ నియ్యాలనుకున్నారు.

సాయంత్రం కొండమీది వెళ్ళారు. దోపలో మళ్ళీ సాయంత్రం కొండమీది వెళ్ళారు. దోపలో మళ్ళీ ముఘలు విరగబడి చూస్తున్నారు అతను కుక్కపిల్లమల్లే చూస్తున్నారు. సరదాపడి అతని సంగతులు తెలుసుకుంటున్నారు. వాళ్ళలో వాళ్ళు నిలిచి మాట్లాడుకుంటున్నారు. ఒకరు మైనాపిల్లని తెచ్చిపెడతామన్నారు. కొండమీదికి వెళ్ళారు. ఎండకి గుంటలలో నీటి పోయినాయి. తను ఆ రోజు స్నానం చేసిన ఆ గుంట నీళ్ళకోసం వెతుక్కున్నాడు. కురంగేశ్వర్, జగదా కొండ దిగివెళ్ళి మంటపంలో కూలివాళ్ళని బతిమాలి మన నీళ్ళు కొండపైకి మోసుకొచ్చి గుంట నింపాడు. స్నానం చేశాడు. Flying Practice లో బాగా ఎగిరూ దూరంగా ఎత్తుగా ఎగిరి పైన కూచున్నాడు.

కొండమీదికి ఏలేదు

జూలై 31

సాయంత్రం ముఘలుగావుంటే కొండ మీదికి వెళ్ళక రోడ్డువక్కనపున్న పుల్లయార్ కోవెలలో కూచున్నారు.

కొండమీద గుంటలో స్నానం బుజ్జిగాడు (Miss) అవుతున్నాడని. కురంగేశ్వర్, జగన్నాథం, అతన్ని కుని వెళ్ళి మోజ కాలవ నీళ్ళలో స్నానం చేయించి కుని వచ్చారు.

బుజ్జిగాడు భుజంమీద కూచుని చంపల్ని ముద్దలు వేసి న్నాడు. ముసలి అతను యిదంతాచూసి బుజ్జిగాడు పట్టుకొని కనుక్కుని “ఇదేమిటి? అడివిలో పట్ట ముద్దలు వేసడం? దోసెలు తినడమేమిటి? భుజాలపై నీళ్ళు పోతాయి! ఎంత అదృష్టం చేసుకుంది!” అని చాలా అభిమతం వ్యక్తం చేసిపోయినాడు. ఎంతసేపో ఈ జీవితమూ, ప్రేమలూ, మనుషులూ వీటి సంగతులు మాట్లాడాడు.

తిరిగి ఇంటికి వస్తావుంటే తోనలో చిన్న వొచ్చాయి. ఆ చినుకులు పడుతోవుంటే కుక్, కుక్ అని గోల బుజ్జిగాడు నర్తకి భుజంమీద కూచుని.

మర్నాడు బుజ్జిగాడికి స్వేచ్ఛ నిద్రామనుషులూ ఇదివరకంతా అతని కాలికి ట్రైన్లు కట్టే వుంది. దురద యెగిరి పోకుండా చూస్తూనే వున్నారు. ఎగిరితే ఆ ట్రైన్లు వెనక్కి తీసుకురాగలరు. ఇప్పుడు ఆ ట్రైన్లు తీసేసే లేద్దామని, అతని యిష్టం యెక్కడికన్నా వెళ్ళనీ, పోతాడు మళ్ళీ కనపడదని కొందరన్నారు. కొందరు వెళ్ళదనీ, వెళ్ళివస్తావుంటాడని కొందరు. ఏమైనా

తిరిగి వచ్చేదాకా విడవకూడదని నాన్న. ఎందుకంటే ఆ బుజ్జిగాడి బాబి వస్తుంది మద్రాసు నుంచి. ఈగోరింక సంగతి బాబి రాగాడు తను. బాబి వచ్చేప్పటికి గోరింక లేకపోతే Disappoint అవుతుంది అని నాన్న. అమ్మ అతన్ని అసలు కనకానికి పిల్లేదంది. పదిలితే అడవిలో అతనికి రొట్టెలు పెట్టా? కాకులు పొడిచి చంపేస్తాయి. ఎట్లా తనంతట తను వీటి సంసారించుకుంటాడు? పదలడానికి పిల్లేదంది.

తిరిగి దొరికిన

బుజ్జిగాడు

అగస్టు 1

వరన్నా దగ్గర వున్నప్పుడు తప్ప బుజ్జిగాణ్ణి కురిగి స్వేచ్ఛలో పదల పడ్డని చెప్పింది షా. పొద్దున్నే బామల ప్రకారం కబ్బర్లు తలుపుతెరిచి అతన్ని పదిలేసింది కనక. పనులు చేస్తో, నాన్న అక్కడే తిరుగుతున్నాడు కా అని! బుజ్జిగాడి గమనిక లేకుండా నాన్న ఆవుదూడ బాగాయిని చూద్దానికి వెళ్ళిపోయినాడు. బుజ్జిగాడు కిటికి లోంచి యెగిరిపోయినాడు కనపడలేదు. తిరిగి రాలేదు. అమ్మ, పకపకా, రోడ్లవెంటా, దొడ్లవెంటా, తోటలవెంటా వెళ్ళారు. ‘బుజ్జిగాడూ, బుజ్జిగాడూ’ అని విగ్గిరిగా పిలుస్తో.

వెతికి వెతికి పకపక దిగాలుపడి తిరిగి వచ్చి కూచుంది. ఎక్కడన్నా కనపడతాడేమోనని ఇంతలో కురంగేశ్వర్, జగన్నాథం బుజ్జిగాడి కోసం పట్టుకుని వచ్చారు. అతను వెళ్ళిపోయాడన్న వాళ్ళ మొహాలు తెల్లపడి పోయినాయి. ఆ డబ్బా పడేసి కాఫీ అన్నా తాగకుండా షికారు తోపాటే వెతుకుతో బయలుదేరారు. బుజ్జిగాడు దొరుకుతానని తోంది షా. చుట్టుపక్కల వాళ్ళూ, రోడ్డుమీద వాళ్ళకి ఏం వుపద్రవం వచ్చిందోనని నిలబడి చూస్తున్నారు.

నాన్న తిరిగివచ్చి ఈ సంగతి తెలుసుకొని బుజ్జిగాడికోసం వెతికాడు. నర్తకి ఆశ్రమంనించి వెతుకుతోంది.

అతను వెళ్ళిపోతే అంత దిగులు పడరు. కాని అతని కాలుకి ట్రైసు వుంది. అది ఏ చెట్టు కొమ్మకో మెట్ల మీద వుంది. అతను కదలలేక, ఎగరలేక, మాడిమాడి స్టాంపుచచ్చిపోయేదాకా ఎంత బాధపడతాడోనని వాళ్ళ ముంతా.

చివరికి తొమ్మిదిగంటలకి కనపడ్డాడు పకపక నర్తకికి. పల్లాకుత్తు అడవి ప్రక్కన ఓ చెట్టుమీద కూచున్నాడు. తాడు మెలికపడింది కొమ్మకి. వెతుకుతున్న వీళ్ళ కంఠాలు విని ఆ కొమ్మమీద నించి అరిచాడు వాడు.

నా. ఆ పక్కనే వెతుకుతున్న కరప్పాయిని పిలిచి చెట్టెక్కించి బుజ్జిగాడి తాడును వదిలించాడు. ఒదలగానే గాలిలో పరిమంచుట్టి పకపక భుజంమీద వాలాడు.

అతను యింటికిరాగానే యెంత గంతులేశారో! ఆ రోజు కూర్చుంటే తెలిసింది ఎంతగా అందరి హృదయాల్ని కట్టేసుకున్నాడో బుజ్జిగాడు! వెంటనే అతని కాలు ట్రైసుని విప్పేసి అతనికి స్వేచ్ఛ నిచ్చేశారు. కాని అతను మళ్ళీ మిగిలిపోలేదు.

రోజుల్లా తలుపుదీచి

అగష్టు 2

నిన్నటి తన యెడ్వెన్చర్ తో దడుసు కున్నాడో ఏమిటో, ఎక్కడికి బైటికి కదలలేదు అతను. రోజుల్లా తలుపు మీద మెక్కి కూచున్నాడు. వేళకి రొట్టె తింటాడు. రేడియో వింటాడు. సాయంత్రం షికారు తీసుకుని వెళ్ళారు. అతను మిగిలి అపాయంలో వెళ్ళకుండా కాలుకి తాడుకట్టి సాయంత్రం షికారు తీసుకెళ్ళారు.

పొద్దున్నే అతని కబోర్లు తలుపు నాన్న శిష్టా
అతను యెగిరి పక్కు తోముకుంటున్న పో తలమీద
ప్రతిరోజూ పచారు చెయ్యడం అతనికిష్టం. పోలోకి
తోపుంటే తలమీద నుంచి మామిడిచెట్టు మీదికి యెగిరి
ఎంతసేపైనా లోపలికి రాలేదు. పకపక పిలిచింది
రాలేదు. అతని కఠినత్వం చూసి పకపక నొచ్చు
గంట గడిచింది. మళ్ళీ పకపకపిలిచింది. వాసాని పక్క
అతను వాళ్ళ పిలుపు వింటాడో, లేదో అతని Instinct
యమై వెళ్ళిపోతాడో యింకా తెలీదు. ఆగస్త్య 15
పండ్లకి పందిరి వేయించాలి పందిరి వేస్తే
వెళ్ళిపోతాడేమోనని పందిరి వెయ్యడానికి ఏలేసాడు
అమ్మ.

పకపక పుతరం రాస్తోవుంటే కలాన్నిలాగేసి పుట్టి
కాయితాన్ని కోపంగా పొడిచి, కాయితంమీద రెట్ట వేసి
మధ్యాహ్నం పకపక నిద్రపోతో వుంటే, చుట్టూ
కాళ్ళూ, చేతులు మెల్లిగా పొడిచి, మొహం దగ్గర
బతిమాలి లేపుతాడు తనకి ఆకలై నప్పుడు.

కబోర్లునించి వొదలగానే బైటికి యెగిరాడు. వెళ్ళి
మేట్టు ఏమను కున్నాడో ఏమో వెంటనే వెనక్కి
వచ్చాడు. కాసేపు వుండి, యింటి ముందున్న శిరిషం
మీదికి యెగిరాడు. ఎంత పిలిచినా రాలేదు. పక్కయింటి
రెట్టమీదికి వెళ్ళి అక్కడి పక్షులతో కలిసి వెళ్ళిపోయినాడు.
మధ్యాహ్నం కనపడి పకపక పిలిస్తే వచ్చేవాడు.

ఎందుకో, ఎప్పుడూ మాటిమాటికి ముక్కుని కత్తికి
పడుసు పెట్టినట్టు దేనికో వోదానికి రాసి శుభ్రం చేసుకుంటో
వుంటాడు.

రెట్టలు యెక్కువగా వేస్తున్నాడు ఎక్కడ పడితే
అక్కడ. అతనికి వెళ్ళిపోవాలనే ఆవేదన ఎక్కువగా పని
చేస్తోంది. కాని ప్రేమవల్ల వాళ్ళని వదలలేకండా వున్నాడు.
ముఖ్యం పకపకని.

అద్దందగ్గర పిచికదగ్గరికి యెక్కడనించో ఒక ఆడ
పిచిక వచ్చింది. ఒచ్చి అద్దంముందు అతని పక్కనే తనూ
కూచుంటోంది. తన అందమే చూచుకుని దినమంతా మురిసి
పోయే మొగ అతనికి ఈమె తనతో భాగస్వామి కావడం
ఏమాత్రం యిష్టం లేనట్టుంది. పొమ్మని తరిమేశాడు కాని
పచ్చిన ఆమె స్త్రీ. పురుష రక్షణ, ప్రేమా జీవితానికి అతి

అవసరమైన జీవి! పైగా ఈ యిల్లా, సులభ భావము
అన్నింటలూ తన అందాన్ని తాను చూసుకొను
అద్దంలో పురుషుడికి చూడడమూ అంతకన్న పిచిక
అలోచించుకోకలదా ఏ పిచికమ్మ బనా! ఎంత కలిగి
లక, కాళ్ళావేళ్ళాపడింది. యింక గతిలేక వొప్పుకున్న
అతనికి యేమేమి చెప్పి వొప్పించిందో... జీవితమంతా
సేవలో గడుపుతాననీ, ఇంతెవరి పంకా కన్నెత్తి చూ
తోడునీడనై వుంటాననీ. ఈ వాక్యాలన్నీ వెళ్ళిమంత్రం
వుండనే వున్నాయి. మనుషుల్లో కాని తరువాత జీవం

దేయోతో గొంత, కలిపి

ఆగష్టు 5

బొడ్డున్న వాదలగానే బుజ్జిగాడు వెళ్ళి మామిడిచెట్టు
మీద కూచున్నాడు. ఆకలి వేసినప్పుడు వచ్చి రొట్టెతిని వెళ్ళి
చెట్టుమీద కూచుంటాడు. ఇతన్ని చూసి కాకులుతరుము
కున్నాయి. తరిమినప్పుడు వచ్చి ఇంట్లో దూరతాడు. కాకులు
కొంచెం తప్పుకోగానే వెళ్ళి చెట్టుమీద కూచుంటాడు. మధ్య
మధ్య రేడియో వింటాడు బయట గోడమీదకి యెగిరికూచుని
కొండనిచే రేడియో వింటాడు. ఆ పొటతో గొంతుకలిపి
కూడిచకవమని పొడతాడు. అతనికి తెలుసు తక్కినపిట్టల
పల్లె స్వరంతంగా బతికే శక్తి తనకి లేదనీ, కాకులూ,
గడ్డలూ తరుముతాయని, అందుకనే వెళ్ళిపోకండా ఈ
పిమ్మలతో వుంటున్నాడని అనుకున్నారు. అతనిపైన
చాలా ప్రేమ కొందరికి, కాని తమ ప్రేమా, తమ భయాలు
తనకి అటంకం కాకూడదని అతని స్వేచ్ఛకి అతన్ని
బెదిలేశారు. అతను లేకపోతే ఏమీ తోచని పకపక కూడ
చూస్తో వూరుకుంది.

ఇంట్లో వున్నప్పుడు ప్రతివాళ్ళ భుజాలపైనా, తలల
పైనా, మిక్కిలూచుంటాడు చాలాసేపు. నెత్తిమీద రెట్టలు
వేస్తాడు. ఇంట్లోవాళ్ళు గుర్తు. కొత్తవాళ్ళు వస్తే వాళ్ళవేపు
చేడు.

అద్దం దగ్గర మొగపెచిక బుజ్జిగాడి దగ్గరిగా వచ్చింది
స్నేహం చేసుకోడానికి. కాని యితను ఏమీ చోటివ్వలేదు.

సాయంత్రం మామిడిచెట్టు మీద కూచున్నాడు
గాడు. షికారు వేళకి అందరూ బైటికి రాగానే బొడ్డు
మీద వాలాడు. అతన్ని కూడా షికారు తీసుకు పోవాలని
కాలుకి ట్రైన్ కట్టబోతే రోషపడి, బాధగా అరిచాడు. అతనిని
అతన్ని ఏవిధంగానూ యిరికించకూడదని తెలిసింది. అది
షికారులోనైనా అపాయాలు వస్తే రానీ, అతని పట్ల
త్రాన్ని ఏ మాత్రమూ అరికట్టకూడదనుకున్నారు. పట్ల
కట్టకుండా నీ యిష్టమని వొదిలేశారు. అతను వెళ్ళి చూ
చెట్టుమీద కూచున్నాడు. దేగలు, గడ్డల నింపి అది
అపాయం రాకండా జగన్నాథం కావలి వున్నాడు. కా
అవుతోంటే అమ్మ అతన్ని రమ్మని పిలిచింది, బచ్చగా

న్నేహానికి, చాలా తక్కువ వాళ్ళని చూసినట్లుగా
యరగా మొహం తిప్పేసుకుని దూరంగా వెళ్ళాడు.
ఆ పీచిక Disappoint అయి వెళ్ళిపోయింది.

ఇవాళ మధ్యాహ్నం యితను మామిడి
కూచునివుండగా, ఓ పెద్ద గోరింక వచ్చి దూరంగా
ఇతన్ని చూసి యేమేమిటో మాట్లాడింది. ఇతనే
మెల్లిగా కొమ్మనించి కొమ్మకి దూకుతో బుజ్జిగా
వచ్చింది. బుజ్జిగాడు దడుసుకున్నట్టూ, ఇష్టం
యెగిరివచ్చి వరండాలో చదువుకుంటున్న పాపం
వాలాడు. ఆ పక్షి మాత్రం వాడి పిలుస్తోంది కూడా
మీదనించి. ఇతను చాలాసేపు షా భుజంమీదనుంచి
అంతో జవాబు చెపుతోనే వున్నాడు. కాని ఆ పక్షి
నేపూ మళ్ళి చెట్టుమీదకి వెళ్ళలేదు.

నర్తకి చదల్చి నేలమీద పడేసి తినమంటే
మానేశాడు. కుర్చీ పీటమీదవేస్తే తానూ కుర్చీమీద
యెగిరి కూచుని తింటున్నాడు. అతనికి అభిమానం
తినడం, అతని అలవాట్లలో మాంచి అత్మాభిమానం
వున్నాయి. తిండి మానుకుంటాడు కాని తక్కువ
వచ్చి లోకువవాడు.

పాపియుడు

ఆగష్టు 6

సన్నరాత్రి వర్షం పడ్డది. పొద్దున్నే వెళ్ళి యింటిపైన
ఉన్నాడు. పద్మానికి పుసుక్కు బయలుదేరాయి యింటి
పై నర్తకి, జగన్నాథం, కురంగేశ్వర్, అరుఘలతో
తో పుసుక్కు పడుతున్నారు. పెద్ద పండగలాగుంది
పుసుక్కుని అతనికి కప్పపైకి అందించటం అతను
పెంకిందికి మెడవొంచి తినడం. కాని వాళ్ళు దగ్గరిగా
వచ్చా దూరంగా పోతాడు. వీళ్ళిద్దో తన నాకర్ల లాగు
పింటించి వాళ్ళుపెట్టింది తింటున్నట్టూ వుంది వాలకం
పాపి వీసిగి పుసుక్కుని బక్కెట్టులో పోగుచేసి రోజంతా
తినపెట్టారు

పాపి యివాళ మధ్యాహ్నం అతను శిరీషం చెట్టుమీద
ఉన్నప్పుడే రెండు పిట్టలు వచ్చాయి. అతనితో మాట్లా
యి, పోయాయి. అవి దగ్గరిగా వస్తే యితను కదలక
ఉండి కూచున్నాడు. చాలా ప్రేమగా మాట్లాడాయి కొంత
పిండి బుజ్జిగాడు తోపలికి వచ్చేడు. వాళ్ళిద్దరూ బుజ్జిగాడి
కట్టెండ్లు అంది షా. వాళ్ళు యిన్నాళ్ళికి గుర్తుపట్టి
కట్టె రమ్మని పిలవటానికి వచ్చారు కాని కర్లుడిలాగు
బుజ్జిగాడిని చెప్పి పంపినట్టున్నాడు.

అందరూ భయపడ్డారు బుజ్జిగాడు తల్లి దండ్రుల
వెళ్ళిపోతాడని. అమ్మమాత్రం “ఆ గోరింకల్ని వెళ్ళిపో
ఇన్నాళ్ళు యెక్కడ వున్నాను వీళ్ళు? అంత ప్రేమగా
తమ బిడ్డని కాకుల్నించి రక్షించుకోలేక పోయా
ఇన్నాళ్ళూ కష్టపడి తిండిపెట్టి వాణ్ణి పెంచి పెద్ద
చేసిందెవరు? ఈనాడు కనపడ్డాడా?” అంటే తేటతెల్ల
ఇతనిపైన అమ్మకి బాగా మమకారం.

సాయంత్రం షికారుకి బైలుదేరుతున్నాడు. మునుప
ప్రకారం బుజ్జిగాడు వచ్చి షా భుజంమీద వాలాడు. బుజ్జి
“కాలుకి తాడుకట్టి తీసుకు వెళ్ళండి” అంది. ఆ మునుప
మామిడి చెట్టుమీదకి యెగిరి పోయినాడు. ఈ మామిడి
మనుషుల మాటలు అతనికి చాల అర్థమౌతాయి. బుజ్జి
వాళ్ళ మాటలేవో, తెలుగుభాష మాత్రమేనేమో. బుజ్జి
వాళ్ళ మాటలూ, భాషలూ అర్థమౌతాయో లేదో తెలియ
లేదు.

అసలు మనుషుల భాష అర్థమౌతుందా? అని
యేవన్నా ముఖభావం వల్లగాని, కంతధ్వని వల్లగాని
యింతేదన్నా మనుషులకి అర్థంకాని స్పందనాల Vibrations
వల్ల గాని తెలుసుకుంటాయా మృగాలూ, పక్షులూ. వాని
లకీ, కుక్కలకీ భాషే అర్థమయేట్టుంది. తెలుగుకి అరవాణి
జంతువులు అరవాన్నీ, ఇంగ్లీషుని అర్థం చేసుకో
బుజ్జిగాడి కోసం పిలిచి పిలిచి అతను రాడని షికారు

చేసాడు. షికారు నించి వచ్చాక అడిగితే బుజ్జిగాడు
అలాగారేదని చెప్పింది పకపక. అప్పటిదాక “క్లక్, క్లక్”
అని బాబు యిస్తోనే వున్నాడట. చీకమైనాక యింక పలక
లేదు ఆ రాత్రి మళ్ళీ సమావేశమైనారు. భోజనమైనాక
తనముందు, బుజ్జిగాడు యింటికి రాకండా ఎందుకు వుండి
లేదనిరాదని సమస్య. బహుశా కబోర్డులో అతనికి వుక్క
వుండి గావును! అతన్ని గదిలోనే స్వేచ్ఛగా వొదలా
వేసే పిల్లలభయం. కిటికీలన్నీ మూస్తే ఆ గదిలో నిద్ర
లేదు అమ్మకి వుక్క బుజ్జిగాడికి వుక్క. అందుకని అతనికి
గదిలో మెత్తుగా ఓ Perch తయారు చెయ్యాలని నిశ్చ
యించాడు.

బొడ్డున్న అతనికోసం వెతకడం ప్రారంభించారు.
అందరూ బైలుదేరి చెట్లుమీద, తోటల్లో, అడవిలో పల్లాకు
వెళ్ళి అతన్ని “బుజ్జిగాడా” అని పిలుస్తో వెతుకుతున్నారు.
తెలుగులేదు. విసుగెత్తి, అలిసి, నిరాశపడి వూరుకున్నారు.

పినిమిది గంటలకి యింటి ముందరి శిరీషం చెట్టుమీద
వచ్చి కూ, కూ, అన్నాడు. అతని అరుపు తక్కిన గోరిం
కల అరుపులనించి ప్రత్యేకం. ఆ అరుపుని యింట్లోవాళ్ళు
మౌనంగా గుర్తుబట్టగలరు. పకపక వెళ్ళి పిలిచింది. వొక్క
గంటలో వచ్చి పకపక భుజంమీద వాలాడు. ఇంటికి వచ్చి
అతని పకపక తనని రాత్రంతా వొదిలినట్టు పకపకే సాధింపు.
అతని సరాసరి ఇంట్లోకిరాడు. చెట్టుపైని కూచుని పిలుస్తాడు.

ఇట్లు గుర్తువుండదా మనుషులేగాని! లేక వెట్టుచేస్తా
తీసుకు పోతేగాని రాకూడదని?

నేను రాతంతా వెళ్ళిపోయినానని పిళ్ళ
వచ్చిందేమో! నన్ను తీసుకుంటారో లేదో! చెట్టుమీద
పిలిచిచూద్దాం. తీసుకుంటే సరేసరి వాళ్ళు పంపి
ఎగిరిపోదాం అనుకుంటాడా?

ఏమైనా అతనిలో ఓ సందేహంగాని, కనుక
కనపడదు. తప్పు చేసిన కుక్కలో కనపడ్డట్టు, పిల్ల
కూడా అత్యనిశ్చయం కనపరుస్తాడు. పిళ్ళకి అక్కడ
పోతాను అన్న నిబ్బరం నించి తొణకడు.

జగన్నాథం Perch తయారుచేసి గది కప్పు
కట్టారుకాని యెంత చెల్లించినా, బతిమాలినా దానిమీద
లేదు.

అతనెప్పుడూ అంతే. ఏదన్నా అతనికి Suggest
ఒప్పుకోవాలో లేదో నిర్ణయించుకుంటాడు. ఇష్టమే
వంతం లేకండా వెంటనే వొప్పుకుంటాడు. ఇంక
యేమైనాసరే లొంగడు. వాళ్ళూ అతనికి యిష్టం లేన
అతన్ని బలవంతం చెయ్యరు.

ఇవాళ్ళ మధ్యాహ్నం తల్లిదండ్రీ వచ్చినట్టు
కాని బుజ్జిగాడు ఆ చాయలకు పోలేడు. ఇంట్లోనే వున్నా
నిరాశపడి వాళ్ళు వెళ్ళిపోయినారు. తిరిగి రాలేదు.

బుజ్జి భూపాలుడు

సాయింత్రం బుజ్జిగాడు యెంత పిలిచినా చెట్టుమీద
ఉండిగిరాలేదు. అందరూ షికారుపోయి ఓచోట కూచు
న్నారు. బుజ్జిగాడు వెంటలేక వాళ్ళకేం తోచటంలేదు. బుజ్జి
గాడు పోకిళ్ళు అన్నీ తలుచుకుంటో కూచున్నారు. బుజ్జి
గాడు సర్తకిచేతా కురంగేశ్వర్చేతా జగన్నాథంచేతా చాకిరీ
గా చేయించుకుంటాడు. కాని సర్తకి దగ్గరికి తప్ప తక్కిన
వాళ్ళ దగ్గరికి పోడు. వాళ్ళు ముద్దుగా పిలిస్తే రాడు. వాళ్ళు
పిరిగి పెడితే గర్వంగా దూరంగా పోతాడు. పైగా
అతనికి అన్ని రాజసాలూ, రాజరీవి. అతనికి బుజ్జిభూపాలుడు
అనేపేరే పెట్టి తాము అతనికి సేవకుల మన్నారు వాళ్ళి
ద్దం. తక్కినవారు అతని మంత్రిలూ, సచివులూ, పకపక
అతని కలి.

ఆగస్టు 8

బుజ్జిగాడు బైటికి వెళ్ళినప్పుడల్లా కాకులు తరుము
కున్నాయి. చాలాకాలం యింట్లోనే గడుపుతున్నాడు. అతను
కొంచెం దూరంగా యెగిరినా సహించలేదు అమ్మ. అద్దం
దగ్గర పిచికలతో చేరతానని యింకో మొగ పిచిక వచ్చింది.
అందు మొగ పిచికలూ కలియపడ్డాయి. కొత్తదాన్ని తరిమే

సింది మొదటి పిచిక. ఆ యుద్ధంలో గాయాలై పోయిన వాళ్ళంతా రక్తమయం.

బుజ్జిగాడి చిన్నెలు వన్నెలు వృధాపోయాయి. కురంగేశ్వర్ ఒక తెమేరా తెప్పించాడు. బుజ్జిగాడి మామూలు గోరింకల్లోలేని తెలివీ, ఏదో తివీ, ప్రేమ తనవి యెన్నో ప్రత్యేకమైన గొప్ప తనాలు కనిపిస్తాయి.

రీవిగా స్టా మీద

బుజ్జిగాడికి స్టా మీద కూచోవడం బాగా ఉంటుంది. కూర చేస్తున్నా చూసుకోక స్టామీద మేసి మీదికి దూకాడు. కాళ్ళు కాలాయి. చాలా గోరింక బాధతో. భయపడి స్టాని భోజనాల ఇంట్లోంచి పరుగు మార్చారు.

రేడియో శ్రోత

పందిరి వేశారు. బుజ్జిగాడు ఏమీ కొత్తపని పందిరి వెయ్యడంచేత కాకులవల్ల అసాయం తగ్గింది. ఆ కాకులు బుజ్జిగాడికోసం చుట్టుపక్కల చెట్లవైన కాకులూ కూచుంటున్నాయి. ఇన్ని కాకుల్ని అక్కడ మెట్టపెట్టారు.

వారికి వేరే పనిలేదు. అట్లా కూచుని బుజ్జిగాణ్ణి చూసి పక్కసారిగా మీదపడతాయి. ఎందుకో వాటికా బుజ్జిగాడు వెళ్ళిపోకుండా వుండేట్టు కాకుల్ని కాపలి పట్టాడో ఈ కాళ్ళరుడు అనుకున్నాడు నాన్న.

బుజ్జిగాడు యెప్పుడూ యింట్లోనే వుంటున్నాడు. ఏమీ పనిదమూ, వేళకి తిండి తినడం, నెత్తులమీదా, పొంటపై నవార్లు చెయ్యడం. నర్తకి వెతికి అతనికి చదలు పెట్టేస్తే వుంది. జగన్నాథం, కురంగ్ చదల సప్లయలో వున్నాయే వున్నారు. సాయంత్రాలు షికార్లకి అతను వెళ్ళిం లేదు. బుజ్జిగాడికి కురంగేశ్వర్ ఫోటోలు వున్నాయి.

కాకుర్చి వెనక

అగస్టు 10

కాకులకి దడిసి పొద్దున్నంతా యింట్లోనే వుంటాడు. బుజ్జిగాడు రేడియో వింటో. ప్రతిరోజూ 12 గంటలప్పుడు కాకులు సదుమణిగాయనుకుని బైటికి పోతాడు. కాకులు కాకునే వుంటాయి. ఆకుల్లోంచి వొక్కసారిగా బైటికివచ్చి బుజ్జిగాడు పడతాయి. ఆ వేళకి షా పరండాలో చదువు కుంటే వుంటుంది. బుజ్జిగాడు యెగిరి వచ్చి షా కుర్చీ పీపు మీద కూచుని వాటిపంక చూస్తాడు. అతని వాలకంచూస్తే

“ఇప్పుడేం చేస్తారు?” అని కాకుల్ని వెళ్ళింది. వుంటుంది. అసలు కాకులు తన కోసం కాచుకుని యని ముందు తెలిసే సిద్ధమై వాటిని యేడిపించటానికే తున్నాడా? కుర్చీ వెనక గంటలకొద్దీ షా వెళ్ళిన కలలుకంటో కూచునే వుంటాడు. అప్పుడప్పుడు తన పాడుకుంటో, అప్పుడతని స్తిమితంచూస్తే నాన్నకి వుంది.

భోజనాలప్పుడు రెండు పూట్లా తలుపు తెరిచి కూచుని భోజనాలు చూస్తోవుంటాడు. వుండుంటే అప్పుడు యేవో Remarks చేస్తా.

పలాయనం

సాయంత్రం, అతను యెగిరి బైటికి వెళ్ళి రొట్టెతిని పోతాడు. చీకటి పడుతోందనగానే తిరిగి పొట్టనిండా పెడితే వెళ్ళి తిరిగి రాదనీ; సగం అప్పుంటే రాత్రి పడుకోబోయేముందు తిండికోసం తిరిగి వుండనీ చెప్పింది షా. పకపక ఆ మాటలు మరిచిపోయి సాయంత్రం అతనికి పొట్టనిండా తిండి పెట్టింది. ఎగిరిపోయి తిరిగి రాలేదు.

సాయంత్రం మంచి అందమైన సూర్యాస్తమయం. అరంగుల్ని చూసి నిలవలేక వెళ్ళిపోయినాడని సూర్యాస్తమయం సాధిస్తోంది అమ్మ. ఈ సూర్యాస్తమయాలకి అన్ని పనులే ఏరుపూ, పసుపూ, తెలుపూ, లేకపోతేనేం? అంటోంది.

రాత్రి చాలాసేపు చూశారు, పిలిచారు. అసలు వెళ్ళి పోయాడనీ, ఇంక రాదనీ బెంగ. తలిదండ్రులు తీసుకువెళ్ళి పోయినారని అమ్మ.

అతనులేక రాత్రి యిల్లు చిన్నబోయింది. అందరికీ బెంగ వుంది. అమ్మ గోలకి అంతులేదు. రాత్రి ఏ చెట్టు పీచో పడుకుంటే పాములు తినేస్తాయనీ, గుడ్లగూబలు కరుస్తాయనీ, వీమలు కుడతాయనీ దిగుళ్ళు. తిరిగి రావాలనుకుంటే అతనికి చీకటి అడ్డమేమోననీ రాత్రి పదిగంటలదాకా యింటి దాదామీద ఆకాశదీపం వేయించి వుంచింది. రాత్రి పదిగంటి భయపడి తనని తలచుకుని బెంగపడతాడు అంటోంది అమ్మ.

“నీకు వేళకు రొట్టె యెవరందిస్తారు అడవిలో! ఇప్పుడు వచ్చినేలే. రేపు చలీ, వానా వస్తే తెలుస్తుంది” అంటోంది.

కామెడీ ఆఫ్ ఎర్రర్స్

బుజ్జిగాడు పొద్దున్నే వచ్చేవాడు ప్రతిరోజూ. అతన్ని తరుముతోనే వున్నాయి. బైటికి పోవడం, వచ్చి దాక్కోడం, తొంగి చూడడం, మళ్ళీ వెళ్ళడం వని. పకపకని తప్ప యింతెవరినీ తన వంటిమీద వెయ్యినిడు.

షా చదువుతో వుంటే మధ్యాహ్నం మామూలుగా కుర్చీ వీపుమీద కూచుంటున్నాడు. మధ్యాహ్నం ఓ గంట షా నర్తకికి Shakespeare చదివి వినిపిస్తో వుంటుంది. షా పైకి నాటకాన్ని నేపూ బుజ్జిగాడుకూడా షా కంతం వెంటిడి తనా కుక్ అంటోనే వుంటాడు. బైటికి చదవనప్పుడు షా మొహంలోకి కుర్చీ వెనకనించి వొంగి చూస్తూ ఇప్పుడు చదువుతున్న Comedy of errors ని అతను వాని Enjoy చేస్తున్నాడు. ఒక వేళ అతను యెక్కడన్నా తున్నా, షా బైటికి చదవడం ప్రారంభించగానే వచ్చిమీద వాలతాడు.

మధ్యాహ్నం కుర్చీమీద కూచునేవాడు. షా భుజంమీదే వుంటాడు. ఎప్పుడన్నా షా పాడిన

అగస్టు 14
పకపక అన్నం వారుస్తోవుంటే పాడతాడు. పకపక అన్నం వారుస్తోవుంటే పాడతాడు. పకపక అన్నం వారుస్తోవుంటే పాడతాడు. పకపక అన్నం వారుస్తోవుంటే పాడతాడు.

తరుమునేది తెలీదు!

అగస్టు 14

తేపు పండగ, అందరూ వస్తారు. వాళ్ళని చూసి బుజ్జిగాడు పారిపోతాడని వొకటే భయం అమ్మకి.

ప్రతిరోజూ పొద్దున్న భోజనాల తరవాత నాన్నకి, తనకి విభూది వేస్తుంది షా. బుజ్జిగాడుకూడా వచ్చి నోరు తెరిచి తనకి విభూది వేయించుకుంటున్నాడు.

లక్ష్మితనతో ఆడుకుంటాడు గనక కుక్కల భయం లేదు బుజ్జిగాడికి. ఇవాళ లక్కి న్నేహితుడు ఒక కుక్కని పొస్టు లోపలికి వచ్చింది. ఆ కుక్క యింట్లో అలవాటైతే పొస్టులో వొకప్పుడు బుజ్జిగాణ్ణి పట్టుకుంటుందని ఆ కుక్కని బైటికి పంపి తలుపు వెయ్యాలని పకపక వెళ్ళింది. పకపక వెళ్ళి బుజ్జిగాడు వెళ్ళాడు నేలమీద గెంతుకుంటో! పోతున్న కుక్క బుజ్జిగాణ్ణిచూసి, అతన్ని పట్టుకోవాలని వెనక్కి తిరిగింది. ఆ కుక్క కోసం లక్కి పరిగెత్తుకుంటో వచ్చాడు. కుక్కలెవరూ వొకరిపైన వొకరు పడి తమ మిత్రత్వాల్ని తెలుపుకుంటున్నారు. వాటి మధ్య బుజ్జిగాడు యిటూ, అటూ గంటిస్తున్నాడు.

అగస్టు

42

బుజ్జిగాడు

43

కొత్త కుక్క దృష్టి బుజ్జిగాడి మీద వుంది. గెంతుళ్ళని భయంలేకుండా తమాషాలాగు చూస్తూ బుజ్జిగాడు. పకపక అరుస్తో బుజ్జిగాణ్ణి అక్కడ పొమ్మంటే పోడు. అతనికి భయమనేది తెలీదు. చూస్తున్న పొ బుజ్జిగాణ్ణి పిలిచింది. అతను ఎగిరి కొమ్మమీద కూచున్నాడు. గోల అంతా నడుకున్న తర్వాత “చచ్చేవాడివిరా, వెధవా!” అని పకపక బుజ్జిగాణ్ణి పిలిచింది. పకపకనించి కోపం యెరగదు. అతను తెల్లమొహం కుని యిదేమిటి? అని చూస్తున్నాడు.

సామాన్యమైన పిట్టకాదు

పండగ యివాళ, చాలామంది వచ్చారు. బుజ్జిగాడు ఏం భయంలేదు. పైగా Self conscious అయినాడు. పకపక వెనుక తీవిగా నడుస్తున్నాడు. ఎగిరి వచ్చి మధ్యా సడిచాడు. ఆ కొత్తవాళ్ళ మొహాలు చూస్తే, అది చూచి అందరికీ ఆశ్చర్యమే.

రాత్రి భజనకి ముందూ తరవాతా బుజ్జిగాడిని గేజ్యర్ ఫోటోలు తీశాడు.

పగటి భోజనాలప్పుడు యిదిపరకు తలుపు రెక్కమీద కూచి చూస్తోవుండేవాడు. అప్పుడు కిందికి దిగి కంచాల పక్కన నుంచుని అందరూ తినేవి యెట్లా వుంటాయో తనూ చూస్తున్నాడు. కంచంనుంచి కంచానికి నడుస్తాడు. ఏ కంచంలో యేముందో చూసుకుంటూ అంతసేపూ మనుషుల మోహంతోనే చూస్తో ఏదో మాట్లాడుతోనే వుంటాడు.

కెళ్ళంలో నీళ్ళు పెడితే రోజూ మధ్యాన్నం వెళ్ళి ఆ కెళ్ళంలోదిగి, రెక్కలు తడుపుకుని స్నానం చేస్తాడు చాలా వేపు. కాకుల భయం పట్టుకున్నప్పటినుంచి స్నానానికివెళ్ళేప్పుడు పకపక యెక్కడవుంటే అక్కడికి వెళ్ళి బట్టలు కట్టుకులాగి తనతో రమ్మంటాడు తన రక్షణకి. స్నానం చేస్తో సుందగా శత్రువులని కాచుకోలేదు గావును! స్నానం చేశాక కడిసి యెగరలేదు. అందుకని తన రెక్కలార్చుకున్న దాకా పకపక కదలనీదు. పకపక లోపలికి పోతోవుంటే అరుస్తాడు.

బుజ్జిగాడికి పకపక కనపళ్ళేదు యివాళ మధ్యాన్నం. పక్క గదిలో వుంది. అతను యిటూ అటూ వెతుకు తున్నాడు. అది అర్థం చేసుకుని “పకపక ఆ గదిలోవుంది వెళ్ళు” అంటే కుక్కకు అని గెంతుతో పక్కగదిలో దగ్గరికి వెళ్ళాడు. ఇది అంతా చూస్తున్న శ్రీహరి “ఇది సామాన్య పక్షిపిట్ట కాదండోయ్!” అంటూ విస్తుపోయింది.

గలగల మనదం కుక్కకు మనదం కాక కాదు
నేర్చు కుంటున్నాడు. పెద్ద గోరింకల మల్లే కూస్తున్నాడు.

నర్తకి తన గదిలో వుంటే దాబామీద పొగగొట్టే
నర్తకిని పిలుస్తాడు. అక్కడినించి తొంగిచూస్తో పాట

తనకి బైటికి వెళ్ళి కూచోవాలనిపిస్తే తనని
తరమకుండా నర్తకినన్నా, పకపకనన్నా వెంట
పోతున్నాడు.

బుజ్జిగాడి కోసం పెట్టిన స్నానాల వశ్యంతోకి
పిట్టలుకూడా వచ్చి స్నానాలు చేస్తున్నాయి.

ఇవాళ వంటింట్లో దోసెల పిండిలో దూకాడు
తెల్లటి పిండితో బంక అయినాడు.

పొద్దున్నప్పుడు వంటింటి పొగ గూట్లోంచి వంటింట్లో
పున్న పకపకని పిలిచి మూట్లాడతాడు. ఆ చిల్లుల్లోంచి వా
వంగుతాడు ఆ పొగలోనే. ఆ చిల్లుల్లోంచి కింద వున్న
తున్న పులుసులోనో, పప్పులోనో పడతాడని, దీని
అమ్మకి.

అగర్, ఆగ

మధ్యాన్నం షా చదువుతోవుంటే ప్రతి రోజూ కుర్చీ
పై కూచుని బిగ్గరగా పైకి చదవమని అడిగి చదివించు
తాడు. అరుస్తాడు ఇటూ అటూ దూకుతాడు చదివించాకా.
చదవడం ప్రారంభిస్తే పూరుకుంటాడు. అతని భాషా
బోధన, వాటి అర్థాలూ వాళ్ళకి తెలుస్తున్నాయి. యిప్పుడు
శిష్టంగా, అడిగాక తన యిష్టాల్ని వాళ్ళకి తెలిపే ప్రజ్ఞ
వంది, అతనిలో. పశుపక్ష్యదులపైన ప్రేమ వుండేవారికి
అగర్
వదిలకుండా వాటిలో తెలివి. అడివి పిట్టలనుకునే వాటి
వీక్షణ్యంలో కూడా యెంత ప్రేమవుందో, ఎన్ని యిష్టాలు
ఉంటాయో తెలుస్తుంది. ఇవాళ షా చేతులో Reader's digest
వుంది. అతను వచ్చి చదవమని అడగగానే దాంట్లోంచి బిగ్గి
గా చదివించి. అతను ఆ పుస్తకం యిష్టపడలేదు. అయి
ష్టగా అరిచాడు. కోపంగా పుస్తకాన్ని ముక్కుతో పొడి
చాడు. పుస్తకాన్ని లాగెయ్యాలని ప్రయత్నించాడు. ఆ భాష
అర్థంగా వినపడ్డదిగావును! Amercian Propaganda ఇష్టం
లేదేమో! తెలుగులో రాసిన మీరాబాయి అనే పుస్తకం తీసి
చూడకదా అని చదివితే ఆ పుస్తకాన్నీ పొడిచాడు యిష్టం
లేదని. ఆ ఆంగ్లదేవరో పిట్టకికూడా అయిష్టమయేటంత

అసహనంగా రాకాడు ఆ పుస్తకాన్ని. అప్పుడు షా తన
తీసి చదివితే ఒప్పుకున్నాడు. తనూ ఆ మాటల్లా
లని ప్రయత్నించాడు. షా కంఠంతో కలిపి ఆలాగే
తున్నాడు అంతసేపూ. ఎంతసేపు చదివినా యింకా
మంటాడు. తనకి వేళ బిపోయి షా వెళ్ళింది. బి
బిక్క- మొహం వేసుకుని అట్లాగే కుర్చీ పీపుమీద
వుంటే నాన్నకి జాలివేసి తను వెళ్ళి కూచుని గీ
చదివాడు. మళ్ళీ అంత శ్రద్ధగాను విని, అంతసేపూ
మాట్లాడుతున్నాడు బుజ్జిగాడు.

ఎప్పుడన్నా ఓ సాయంత్రం, రాత్రి వెళ్ళిపోతూ ఉన్నాను. అటు ఏముందా అని వెళ్ళి చూస్తే పొలనుకుంటాడు. వెడతాడు. మబ్బుగా వుంటే వాళ్ళు కుక్క కనపడదని. వెళ్ళి ఆ కుక్కను వెళ్ళగొట్టారు. దని ముందే తెలుస్తుందో, యేమో తిరిగి వచ్చింది గోడదిగి, పురుగులు యేరుకున్నాడు. చినుకుల్ని చూసి చాలా సంతోషంతో పాడుకుంటున్నాడు. కానిచైటికి చినుకుల్లోకి పోదు. చినుకుల్లోకి పోవాలని ఏ పట్టులకి వుండదనీ, అకలివల్ల వాటికి తప్పదనీ చెప్పింది షా.

ఆగష్టు 24

బక్క శత్రువు

బుజ్జిగాడి రక్షణకోసం ఏ కుక్కల్ని కాపాడుకోవాలి అని చూడండి. తరిమేస్తున్నారు. ఓ బక్కకుక్క కాపాడుకోవాలి అని తలచేపు కావలివేసింది, బుజ్జిగాణ్ణి తినాలని. బుజ్జిగాణ్ణి గోడయెక్కి కూచుంటాడు తన విలాసార్థం. పురుగులు ఎప్పుడన్నా గోడకిందికి ఆవతలివేపు దిగుతాడని ఎప్పుడు దిగుతాడా పట్టుకోవాలని కాపలా వేసింది షా.

గోడ మీద

ఇవాళ గోడెక్కి కూచుని కిందికి దిగాలని చూశాడు. ఆ బక్క కుక్క కనపడదని. గోడ దిగడు. వేపు తొంగిచూస్తో ఒకటే అరుస్తున్నాడు, మధ్యమధ్య

బల్బులైట్

రాత్రి కరెంట్ పోయింది. సాయంత్రం నింపి దీపాలు వెలిగించారు వెలుతురులో రాట్టె మామూలుగా పెడితే బల్బుగాడు తినలేదు. ఏం తోచలేదు, ఏంచెయ్యాలో, ఎందుకు తినలేదో తెలిదు. కొంతసేపటికి అర్థమై Tarch light వెళ్ళి రాట్టె తిన్నాడు లైట్లు లేనంతసేపూ యేమీ మాట్లాడకుండా ముడుచుకు కూచున్నాడు.

ఇంట్లో బాగా ముఖ్యమౌతున్నాడు. అతని సంగతులే మాట్లాడుకోదం అందరూ.

ప్రేమతిమల్లే

ఆగష్టు 25

చిన్నరావుగారు యిక్కడ వుంటున్నారు. బుజ్జిగాడు మొగవాడా, ఆడదా అని ప్రశ్నించారు. తెలుసుకోదం మొగవాడా తెలిదు. తెలుసుకోవలసిన పనీ రాలేదు. ఆయనకి పిట్టా, వాటి వేటా, వాటి విరోధులూ, డేగలూ డేగల

భయమూ యివన్నీ చాలా తెలుసు. ఎన్నో కష్ట
విషయమై చెపుతో: పట్ట మొగదో అడదో తెలుసు
యెట్లాగో చెప్పారు. ఆ పరీక్ష చెయ్యాలని కురంగే
వెళ్ళి బుజ్జిగాణ్ణి చదలు పెడతానని మోసంచేసి పట్టమొ
తీవ్రంగా, మామూలుగా పట్టుకుంటే అంత గోల పెడ
అతనికి పిళ్ళూ మాట్లాడుకుంటున్న మాటలు అర్థమ
అనిపించింది. అదిగాక ఆ మోసాన్ని కూడా
చేస్తున్నాడతను అనిపించింది. అతన్ని వెంటనే పట్ట
కురంగేశ్వర్రావు. వాదలగానే పకపక మీద వారి మో
సేపు తనకి జరిగిన అవమానం సంగతి చెప్పకుని పట్ట
ద్రాపది మల్లే.

డా బా పైన

డాబాపైన పందిరివంటి పాక వుంది. అక్కడ
ధాన్యంలో కూచుంటుంది. వాళ్ళలోకొందరు చుట్టూ పట్ట
టారు. వాళ్ళకి యేమన్నా ధ్యానం అబ్బుతుందేమో
బుజ్జిగాడు రోజూ పైకి వాళ్ళ దగ్గరికి వెడతాడు. ము
పంటంటి పొగగూటి దగ్గరికి వెళ్ళి అమ్మతో, పకపక
పొగ గూట్లోంచి మాట్లాడి తరవాత డాబాపైన పాక
వాళ్ళ దగ్గరికి వెడతాడు.

అది చాలా అందమైన స్థలం. చుట్టూ మెరిసే యెండ.
పొగిరి కూర్చునించి, యెదురుగా అరుణాచలం, దక్షిణాన
మహాపాస్ట్రు తోట, తురాయిపూలు వాకవేపు. పక్కగా
కొమ్మలుపడుతో శిరిషవృక్షం యెర్రటి పూలతో.
దక్షిణ కొండల్లో అంతమయ్యే దీర్ఘమైన మైదానం ఇవన్నీ
పొడవతో వుంటాయి.

అతను డా ముందు వాలతాడు. అటూయిటూ యెగురు
తను వాళ్ళు అట్లా కదలక, తనని పలకరించక కూచోడం
అక్కడ మొదట్లో వాళ్ళ బుట్టిల్ని పట్టి పీకేవాడు. వాళ్ళ
కొమ్మల వృద్ధులుగా బొడిచి పలకరించేవాడు. తరవాత
తనకి అర్థమయిందో అలవాటయిందో లేక పిళ్ళకన్న
మాను అతనికే ధ్యానమబ్బిందో తనూ నెమ్మదిగా డా
మాను కూచుంటాడు. విసుగెత్తితే పందిరి వెదురుపైన
కాచని అకాశమూ, చెట్లూ చూస్తో వుంటాడు
మెరిసేపు. ఎప్పుడన్నా పొడతాడు. అటు యెగిరి
కాచి పట్టిల్ని పలకరిస్తాడు. దిగివచ్చి పందిరి
పంటంటి ఆడుకుంటాడు. ఒక పక్షి కూడా పాకలో కూచున్న
వాళ్ళలో కలవడం సమావేశానికి అందాన్నిచ్చింది. అతనూ
వాళ్ళలో ఒక మనిషి వాళ్ళ పనుల్లోనూ, శాంతిలోనూ,
బుజ్జిలోనూ.

ఇప్పుడతనికి కొంచెం కాకుల భయం తగ్గింది. పొద్దున్న బోసు కాంపౌన్డులో చెట్టుమీదికి యెగిరాడు. అకస్మాత్తుగా ఓ దేగ తరిమింది. వరండాలోని అరిచారు. ఒక్కరవ్వలో చాపు తప్పించుకుని వొప్ప మధ్యా పడ్డాడు.

అతను పొద్దున్న బోజనాల దగ్గర తలుపు తెరిచి నించి కిందికి వారి, కంచాలలో దిగి పంటని పరీక్షిస్తాడు.

కంచాలలో రెట్ట వేస్తాడని భయం.

బూడ్పులు

ఇవాళ కంచాలలోకి బాగా యెగబడి షికార్లు చేశాడన్నమీద, కూరలమీద కాళ్ళు పెట్టి తిరిగాడు. అతను ముడక్కడో పెంటలమీద అంతా తిరుగుతాడని అమ్మ అన్నంతో నెయ్యమంటుంది. ఆ పనివాళ్ళ చేతకావటంలేదు. బూడ్పులు చేయించాలని కురంగేళ్వర్, యింట్లో రాగ కాళ్ళు కడగాలని జగన్నాథం.

త్రివిక్రమాన్నమూ పకపక ఆశ్రమానికి వెడుతుంది. గంటలప్పుడు యితను యిదివరకు పకపకకోసం వచ్చినవాడు. ఇప్పుడు వెళ్ళే సమయం తెలిసింది. ఆ రాను కాచుకునివుండి, వెళ్ళవద్దని మారాం పెడుతున్న పకపకవెంటతానూ బయలుదేరి గోడ మీద కూచుని ఉన్న చెట్టుమీదికి యెగిరి, కోపంగా, బాధగా అరుచు. బుజంమీదికి యెగిరి కూచుని, మొహంలోకి చూస్తో, పక్కన బతిమాలతాడు. కాళ్ళకి అడ్డం పడతాడు.

ఆ సమయానికి పకపక ముందే జాగ్రత్తపడి యెవరినో బుజ్జిగాజ్జి లోపలికి తీసుకుని వెళ్ళమని, తాను వెళ్ళి తింటుంది. ఆ సంగతి కనిపెట్టి యెవరు తనని మరపించాలని అనినా, తాను బైటపడి పకపకవెంట బైలు దేరుతున్నాడు. ఆ ఆశ్రమానికి తీసుకువెళ్ళమన్నాడు ఓ రోజు నాన్న. పకపక బుజంమీద కూచుని సరిగా వెళ్ళడు చెట్టుమీదకి దిగుతాడు. ఆ చెట్టుమీద యెగురుతో వెళ్ళి యెక్కడన్నా దిక్కునోతాడని పకపక భయం.

మధ్యాన్నాలు షా చదివినంత సేపూ కుర్చీమీద కూచుని షా వెళ్ళి పోగానే నాన్నా, నర్తకి, పకపక వుండే గదిలో చేరుకుంటాడు. పకపకని నిద్రపోనీడు. తననిచూడ

కండా నిద్రపోవడం అతను సహించడు. చాలాసార్లు మీదా, గూట్లో కూచుని వొకటే పొడడమూ, రెట్టబడమూ, యిదేపని సాయంత్రం దాకా.

ఉత్తరంపై ఆగ్రహం

బొద్దున్న భోజనం అయాక నాన్న ఆరోగ్యం పచ్చిన పుత్తరాల్ని పోకి చదివి వినిపిస్తాడు. అప్పుడే బిభృది వేయించుకుంటారు. భోజనం దగ్గర అందరి లోనూ విహరించి, బుజ్జిగాడు తనూ లేచి బిబ్బి వస్తాడు. అందరితోపాటు తనూ బిభృది వేయించుకుంటారు. తరువాత పక్కనవున్న ప్రహరీ గోడమీదికి యెగిరి పడుతాడు వాళ్ళని చూస్తో, ఇవాళ పుత్తరాలు చదివేప్పుడు సేపు గోడమీద కూచునే వున్నాడు. అప్పుడప్పుడు కిక్కిరింపుని రిమార్కులు చేస్తో, ఈమధ్య గోడమీద నుంచి వచ్చి తనూ వాళ్ళమధ్య కూచుంటున్నాడు. పుత్తరాల్ని సంతసేపూ, ఆ పుత్తరాల భాష అతనికి ఆర్థం తెలియ ప్రారంభించిందేమో మరి! కురంగేశ్వరాపు దగ్గి వచ్చిన పుత్తరం చదువుతో వుంటే శ్రద్ధగా విన్నాడు. అంగీకారాన్ని తెలియచేస్తో. శ్రీనివాసన్ అనేకొత్త రాసిన పుత్తరం చదువుతో వుంటే నాన్ననీ. ఆ పుత్తరం

పొడవడం ప్రారంభించాడు. నాన్న ఆ సంగతి గమనించి యింకా చదువుతో వుంటే, పుగ్గుడై నోరు తెరచుకుని పదహార కొచ్చాడు. పోనీలే అని యింకా చదువుతో వుంటే గట్టిగా నాన్నని కొరకడం ప్రారంభించాడు చాలా గురితో. ఉత్తరం చదవడం ఆపేయాలి వచ్చింది. ఆ పుత్తరం తీసి చదువుతో వుంటే పూరుకున్నాడు. ఎందుకట్లా అని అశ్చర్యం!

ఆగ్రహం

(1) ఆ శ్రీనివాస్ మంచివాడు కాదా? అతని సంగతి బుజ్జిగాడికే తెలుసు? ఎట్లా తెలుసు? ఆ పుత్తరంలోని ప్రాస్తవనవల్ల కనిపెట్టగలిగాడేమో! పిట్టలు ఏదో దుగా తెలుసుకోగలవేమో! లేక బుజ్జిగాడికి ఆ శక్తి ఉందో!

(2) తన సంగతి శ్రీనివాస్ ఏమీ రాయలేదనా?

(3) శ్రీనివాస్ పుత్తర మప్పుడు కోపంరావడం వల్ల Accident అయివుంటుందా? అందరి ధ్యాసనీ తన పేరి Divert చేస్తున్నాడనా? అట్లా ఐతే కురంగేశ్వరాపు పుత్తరం పైన యెందుకు కోపం చూపలేదు?

అందరి శ్రద్ధా తననించి ఆ పుత్తరం పైకి పోయింది కోపం రావడం కూడా విశేషమే కదా! నాన్నమీద కోపం రావచ్చు. కాని ఆ పుత్తరం కాయితంవల్ల ఏదో అడుగుతుందని దాన్ని పొడవడం? ఒకసారికాదు. చదవడం అనిదాకా పొడుస్తూనే వున్నాడు. ఇంకో పుత్తరాన్ని

పొడవడు ఓ కాయితంవల్ల అందరూ తనని ఉపేక్ష చేసే
రని తెలుసుకుని ఆ కాయితంపైన కోపంచూపి చివరకు
యత్నించి చదివేవాణ్ని కరవడం?

కురంగేశ్వర్ పుత్రరంపైని యిష్టం శ్రీనివాస్
రంపైన కోపం. తక్కిన పుత్రులకి పువేక్ష, చివరకు
పుత్రరంలో బుజ్జిగాడు అంటో చాలాసార్లు రాశాడు.
కురంగేశ్వర్ పుత్రరంచూసి యిష్టపడ్డాడా? తన పేడగు
లేదని శ్రీనివాస్ పుత్రరంపైన కోపమా?

తెలుగుదేశం వెళ్ళిన కురంగ్ రాస్తున్నారు. తోప
మీదానూ, ఆ పూళ్ళల్లోనూ తనదృష్టి అంతా గోరింకల
పై. ఆ దేశపు గోరింకలకి, ఈ దేశపు గోరింకలకి పోలిక
లేదు. అవి నల్లగా, ముద్దులగా, మొద్దులాగు వుంటాయని,
ఈ దేశపు గోరింకలని రాశాడు. ఈ దేశపు గోరింకల్లో కూడా
మొద్దు ప్రత్యేకం, అతని చాలకమే, అతని ముఖం తిరే
లేదు.

కూరల పరీక్ష

నెట్టెంబరు 1

చెట్టుమీద గోరింక

ఎక్కడినించి యెవరు “బుజ్జిగాడా” అని
బదులు పలుకుతాడు క్లుక్ అంటో.

ఇవాళ సాయంత్రం పకపక షికారు బైలుదేరాడు.
బుజ్జిగాడికి యిప్పుడు షికార్లు యిష్టంలేవు. పకపక
దేరిందని యివాళ పకపకతో బైలుదేరాడు. కాని
ప్రక్క చెట్టుమీద యెక్కి ఆగిపోయినాడు. రాత్రి
వుండగా అందరూ తిరిగి వచ్చినప్పుడు ఆ కొమ్మమీద
పక కోసం యెదురుచూస్తో కూచుని పలకరించాడు. పక్క
గంటులూ అక్కడే కూచుని వుండటం ఆశ్చర్యకరం.

వాడున్న షా షోజనాల యింట్లో కూరలు తరుగు
వంటి ప్రతి రోజు కూరల దగ్గర వాలడం ప్రారంభించాడు.
ఈ మేరకు వాడుకోపోతున్నారు అన్నట్టు ఓ కూర జంగిడి
యింట్లోదాని దగ్గరికి తిరుగుతాడు పరీక్షగా చూస్తో.

కాకులు యితన్ని తరమడం మానేశాయి. పెద్దవాడై
వాస్తవ, లేక వాటికి విసుకు పుట్టిందో! బుజ్జిగాడు మాత్రం
వాళ్ళు యేడిపించడం మానలేదు. పని లేకుండానే కాకుల
పక్కకి యెగురుతాడు. అవి తరమడానికి లేస్తో వుండగానే
వాళ్ళ వరండాలో కుర్చీమీద కూచుంటాడు రెట్టలు వేస్తో.
వాళ్ళిచూసి నవ్వుతో వుంటాడా? అతని కుక్ కుక్ శబ్దా
తో గాకుల్ని యెక్కిరింపు మాటలుంటాయా? కాకులకి
వాళ్ళ మండి వరండాలోకి వస్తాయి తరుముకుంటో. బాగా

రానిచ్చి చల్లగా ఆ వరండాలో యెవరు వుంటే వానిని పిలిచి తినిపోతాడు. కాకులకి చాలా వొళ్ళుమండి వుంటాయి కాని ఏం చేస్తాయి? ఈ మధ్య యితన్ని పసికట్టాడు. ఓ గద్ద తిరుగుతోంది యింటదగ్గర. మొదట్లో గద్ద శంఖంలో చూడగానే యితన్ని దాచేశారు. తరువాత దాక్కుంటున్నాడు. ఈ పక్షులకి మనుషులకు లేని ద్రియాలు వుంటాయేమో! ఎక్కడో ఆకాశంలో పలయాలు కొడుతోఉంటే యింట్లో యితనికి తెలుసు. ఈ కాకులూ, గద్దలూ మామూలు గోరింకల్ని పిలిచి అంత దూరంనించే తెలుసుకుంది గద్ద. యిక్కడ పులు పెంచే గోరింక వుందని, దానికింకా పూర్తి బలం రాలేదని.

మెల్లిగా బుజ్జిగాడికి ధైర్యం యెక్కువయింది. పచ్చిందని తెలిగానే వెళ్ళి ఏ హిగ్గూటిలోనో, చూచుకూచుని తలమాపి కుక్క మంటాడు. గద్ద విసురుగా మీదకి రాగానే చల్లగా మెడని గూట్లోకి లాక్కుంది. గద్ద విసురుగా వెళ్ళిపోతుంది. బుజ్జిగాడు నవ్వుకున్నాడు. గద్ద తిడుతోందా? బెదిరిస్తోందా? రోజూ యిట్లా యేడిపిస్తున్నాడు ఆ గద్దని.

చూస్తోవుంటే ఈ పక్షుల్లో యేవో కట్టగొట్టా ధర్మాల్లా కనపడతాయి. అవి వొకరు పెట్టినవీ లేక ఆలోచించి పెట్టుకున్నవీ కావు. వాటి స్వభావం

వైపు, లేక వాటి శరీరాల్లోనే యేర్పడ్డాయి. నాలుగు కిక్కిరిసి పంటరిగ చెట్లకొమ్మల మీద కూచుని ఏ చిన్న పక్షున్నా పొడిచి చంపి తినెయ్యగలవు. కాని ఆ పిట్టపక్కనే ఉంటాయి కాకులు. దాని జోలికిపోవు. దెబ్బతిన్న వాటి పక్షి, మనుషులు పెంచే వాటి జోలికి వెడతాయి. సృష్టి దాహం ఈవ్వరుడు పెట్టిన నియమా లేమో? పశు పక్షులు ఏమిమాన్ని అతిక్రమించవు. మనిషికూడా తనక్రోధాన్ని ఆలోచనలోకి దింపుకోకపోతే ఈ సహజ నియమాల పైనే పరిపాలింపబడేవాడు. తన ఆహారానికి తప్ప ఏ జంతు తినరా యింకో జంతువుని చంపుతుందా?

అశ్రమంలో మెంబరు

సెప్టెంబరు 2

అందరూ మాట్లాడుకుంటో వుంటే మాటల్లో బుజ్జిగాడు కూకలుస్తాడు. ప్రతివారిమాట చివరా తనూ ఏదో ఒకటి జతపెట్టాడు.

ఇంట్లో ప్రతివారితో, ప్రతివారి Activity తో తనూ పాటుకుంటాడు. అందరికీ మాటల్లో, పనుల్లో, ఆలోచనల్లో ఒకటే ఈ అశ్రమంలో ఒక మెంబరు అయినాడు.

మద్యానాలు నాన్న పడుకుని చదువుకుంటోవుంటే పక్కనే తనూ కూచుంటాడు. రాసుకుంటో వుంటే బల్లమీద

వారి, ఏం రాస్తున్నాడో పరీక్షిస్తాడు. అంతకు
రెట్టులు.

ప్రేమ కావాలి రాస్తావు. కావాలేగాని
ప్రేమ అంటే తెలుసునా కవీ!

ఎంత త్యాగమో!

నెహ్రూ

రూడదని బెట్టా?

సెప్టెంబర్ 4

పకపక తన సొంత విచారంలో వుంటుంది. ఆ
ఆ సంగతి కనిపెట్టి, పకపకని విడవక యెప్పుడూ
వుంటున్నాడు. ఎన్నో ఆటలాడుతాడు. పరిష్కారం
అరుస్తాడు. గోలచేస్తాడు. తను లేకపోతే పకపక
రన్నట్టు మరీ అంటిపెట్టుకుని వుంటున్నాడు.

సాయింత్రం వెళ్ళిపోయి, తిరిగి రాలేదు. రా
అందరూ గోల పడ్డారు. రాత్రులు పుక్కగా వుంటూ
ఆ కబుర్లులో మరీ పుక్క. అందుకని రాత్రులు
గడపాలనుకున్నాడో యేమో!

చెట్టుమీద చల్లనిగాలి, పైన నక్షత్రాలు, చిన్న
శబ్దాలు, ఆ చెట్టు గాలిలో పూవు. ఓ టీవీంచి వున్న
పైన, తనూ భాగమై వుండడం. అనాదిగా వాస్తవ్య
వృక్ష సంబంధం ఇవన్నీ మానుకుని చీకట్లో, కట్ట
బంధింపబడడానికి ప్రతి సాయింత్రం తిరిగి వస్తున్నాడు.
అతనిది యెంత త్యాగమో ప్రేమతై! మానవుడా?

పొద్దున్నే వెతికారు. తలో దిక్కుకిపోయి "బుజ్జిగాడా,
బుజ్జిగాడా!" అని అరుస్తూ. ఎక్కడాలేదు. పొద్దున్నే
రాలేదు, అతన్ని రాత్రి యేదన్నా తినేసిందా? అని అను
కుని ఏ పామో, గుడ్ల గూబో పట్టుకుందని, బతికివుంటే
రా? అతని ప్రేమ చూస్తే, వాళ్ళతో అతని అలవాట్లు
చూస్తే, అతను కావలసి వాళ్ళని వొదిలి పోదని నమ్మకం.
వాలో ఒక మనిషి బుజ్జిగాడు. చెప్పకుండా పోతాడా?

పనిపిల్ల, సరస పల్లాకుత్తునించి వాస్తోవుంటే, సరసని
వస్తోంది అరిచాట్టు. అతని ఆకారాన్ని సులభంగా గుర్తిం
పించి సరస కూడా! పల్లాకుత్తులో యెన్ని గోరింకల అరు
పులో కాని బుజ్జిగాడి కంఠాన్ని సరసకూడా గుర్తించింది.
పకపకంబులేస్తో వచ్చి చెప్పింది. పకపక వెళ్ళి పిలిస్తే
వచ్చి ఘనమీద వాలాడు.

రాత్రి పల్లాకుత్తులోనే పడుకున్నాడా! మరీ తెల్ల
వారగానే యింటికి యెందుకు రాలేదు. సరసకి కనపడ్డ
రా యెందుకు అక్కడే కూచున్నాడు? మృగాల

చూస్తే

పక్షుల నడవడి చూస్తే చాలాసార్లు యిట్టానే నడచే
రేపుతుంది. ఎంతో తెలివినవలె మృగాలూ, గుర్రాలూ, చాలాసార్లు ఏమీ తెలియని వాటిముల్లే ప్రవర్తిస్తాయి. వాచ్చి పిలిస్తేనేగాని రాకూడదని బెట్టా బుజ్జిగాడికి అంతదూరాన పల్లాకుత్తులో కూచోడమెందుకు? ఇంకా దా మరిచిపోయి సరసని చూడగానే జ్ఞాపకం చెప్పి చాడా? లేక యెప్పుడో మధ్యాహ్నం యింటికి చేరుకోవాలని సరసని జూసి పోనీ యిప్పుడే పోదాం అనుకున్నారా? పల్లాకుత్తునించి యింటికి వచ్చే మార్గం చెరిగిపోయి పక్షులు తమ గమ్యస్థానం తెలుసుకోవడం చూపుతారు. మనిషికి తెలియని స్పందనలు యేవో వుంటాయి. అవి చెరిగిపోతే వాటికి దోష తెలియకపోవచ్చు. పక్షుల రుతువులు ప్రకారం పలనపోయే (మెగ్రేట్ అయి) వేలకొలది మైక్కు వాటి గమ్యస్థానానికి ఎగిరియే వెళ్లేని సముద్రాలు దాటి వెడతాయి. వాటి తోపాటు కనుక్కుంటాయో యెవరికి తెలిదు. పక్షులకి వాటి జాతినిపట్టి వుంటాయి. అభివృద్ధి చెందుతాయి. రాలకున్నతోప తెలుసుకునే విజ్ఞానంతో గొప్పగా లకిలేదేమో! మనుషుల్లో పెరిగినబుజ్జిగాడిలో పూర్తిగా చలేదేమో! రాత్రి దూరంగా ఎక్కడికోపోయి పడుకుని రావటానికి పల్లాకుత్తు దాకానే దోష కనుక్కునా? తరువాత తెలిలేదా?

పైన ఆశాశంలో దేగ తిరుగుతోంది. బుజ్జిగాడు దీనితోపాటు ఎట్లా కనిపెట్టాడో కనిపెట్టాడు. వెంటనే వాచ్చి తలుపు మీద వొణుకుతో కుంగిపోయి, ముడుపున కూచున్నాడు. పలకరిస్తే పలకడు. ఆ దేగకి పట్ట వున్న సంగతి తెలిసి పోయిందేమో నన్నట్టు అనిచి, గద్దలనించి పరుగెత్తుతాడు. కాని ఒక్క దేగని చూత్రం భయంతో ఒణుకుతాడు.

రహస్యం ?

నెపైఁబరు 6

పక్షికి రోజూ చదల్ని బుజ్జిగాడికి పెడుతోనే వుంది. బుజ్జిగాడు అవి రాత్రులు చదలకి ఆహారంగా పెట్టి అవి తిని వాటిని బుజ్జిగాడికి ఆహారంగా పేస్తోంది.

“ఒక్క ప్రాణికోసం ఇన్ని ప్రాణులు” అన్న కరణ్య మాటలు జ్ఞాపకం ఒస్తాయి. కాని సృష్టి అంతే. ఒక్క ప్రాణికోసం ఎన్నో ప్రాణులు. ఆ విషయం తర్కించి చూడమోజనం లేదు.

అమాయకంగా తిండికోసం చేరే చదల్ని చూస్తే దీనిపై కరుక్కుపోతుంది! ఆ బుజ్జిగాడికోసం యింత హత్యా జరిగిస్తుంది! భూత దయాపరులు బుజ్జిగాణ్ని తరిమెయ్యాలంటారు. చదల హత్య పాపమంటారు.

పట్టినీ, చక్కెరకి చీమలు పట్టినీ, చివరికి యింట్లోకి వచ్చి చదవడం ప్రారంభించాడు. ఈసారి గీతాంజలి చేరనీ, వాటిని వేలకొలది నాశనం చెయ్యడానికి వీలయితే పడి, తెలుగునీ, ఇంగ్లీషునీ కూడా విని చూచు వుండదు. ఒక్కరి ప్రాణం కోసం యెప్పుడూ పాదం ప్రారంభించాడు. మొదట్లో చదివిన చంపవచ్చు. పట్టుకోసం చంపకూడదు. నాన్న రామయ్య పాదం పాదేమో? రాత్రులు కబ్బర్లులో పుక్కగా వుంటే మధ్యాహ్నం వచ్చి పుస్తకం పక్కన కూర్చుంటే రాత్రులు వెళ్ళిపోతున్నాడని, నివారణో బుజ్జగాడు. రాస్తున్న కలాన్ని ఆపాలని చూస్తాడు, నాన్న కబ్బర్లు వున్నారని ఒకరు యెత్తెక్కికలో పంఖా, పకటే పొడుస్తాడు ముక్కుతో.

రాత్రి పది గంటలప్పుడు బుజ్జగాడు పంఖాలోకి వెళ్ళాడు. చివరికి ఓ పేళ్ళ పంఖరం తయారుచెయ్యాలని పంఖరంలో యితన్ని పెట్టి చెట్టుకి వేళ్ళాడకట్టాలని చెప్పాడు. నాని వాన వస్తేనో! అందుకని వరండాలో తిరిగివచ్చి కబ్బర్లులో పడుకుంటున్నాడు బుజ్జగాడు.

గీతాంజలి

నెట్టెంబరు 8

నెట్టెంబరు 8

ఇవాళ పొద్దున్నే కూరల తనిఖీకి వచ్చాడు బుజ్జగాడు. తను తెలుగు చేసిన గీతాంజలి గీతాన్ని షాకి వినిపిస్తూ నాన్న. అందరి Attention తీసుకుంటున్నాడనో, బుజ్జగాడు నాన్నని కొరకడానికి వచ్చాడు. “గీతాంజలికి యిదా తెలుగు?” ఏం బాగాలేదని కూపడానికి వచ్చాడో. బుజ్జగాడి సారస్వత అభిప్రాయాలపై గౌరవం నాన్నకి. నాన్న చదవడం వచ్చాడు. బుజ్జగాడు వెళ్ళి నాన్న తలపైన కిటికీ పెట్టాడు.

బుజ్జగాడు ఈ రోజు మరి పెంకితనం చేశాడు. పకటే పట్టినీ పోనీటం లేదు. కదిలిందంటే బిగ్గరగా పుక్కితపు రెక్కమీద కూచుని, తొంగిచూస్తో అడ్డం పెట్టుకున్నాడు. పకపక కదిలిందంటే కాళ్ళకి పట్టేయింట్లో బాధగా అరుస్తాడు. రాత్రులు అమ్మ తోడువుంటేనేకాని పడుకోడు. అమ్మ పడుకుంటే లోపలికి రమ్మని పిలుస్తాడు అమ్మ “హరిహరి గోపాల హరిహరి” అని జోలపాట

వాదాల. పుక్కుగా వుండని అతనికి రోజూ మేలుకుని కూచుని, అతన్ని పడుకోపెట్టడం ఒక తంతు అయింది. భోజనాల గది మూసేముందు నికి రొట్టె తినిపిస్తుంది. అతన్ని పకపక తన చేతులకుని తీసుకుపోతేనేగాని అతను తన పడక గదిలో అంతపరకూ దీపాలు వెలుగుతూనే వుండాలి. మూలీలేదు. ఎవరన్నా పరండాలో మాట్లాడుతున్నావని వచ్చి “మాట్లాడకండి” అని ఆపేస్తుంది. “మిమ్మల్ని బుద్ధితేదే?” అన్నట్లు కోప్పడుతుంది.

పకపక మీద భక్తి

ముజ్జిగాడు ఈమధ్య అటలు ప్రారంభించాడు. మొదట తాటాకు ముక్కునితెచ్చి పకపక పాదాల పైకి “నేనిస్తున్న ఈ కాన్కని తీసుకో” అన్నట్లు ముచ్చటగా చూశాడు. “ఈ ఆకు నాకెందుకురా” అని పకపక నీంది. మళ్ళీ ఆ ఆకుముక్కుని భద్రంగా ముక్కునితెచ్చి, తీసుకోమని అతి భక్తితో చేతి కదిపినాడు. ఆ ఆకుని యింతెవ్వరడిగినా యివ్వడు. పూరుకోడు. పొడవ వస్తాడు.

మధ్యాహ్నాలు నర్తకితో యుద్ధాలు చేస్తాడు. వొస్తువు అని ఓకాయితం ముక్కునో దేన్నో నర్తకి చూసేట్టుగా తనతో ఆడుకోమని

గంతులతో, నర్తకి ఆ కాయితం ముక్కుని తాకి బుజ్జిగాడు అద్దం వొస్తాడు. యుద్ధం! గంతులేస్తాడు. కాయితం ముక్కుని దూరంగా లాగేస్తాడు. దాచుకుని వేలని కరప వొస్తాడు. పెద్దగా నోరుతెరిచి మాటలాడు. నర్తకి పూరుకుంటే “అడవే?” అన్నట్లు పూరికి చూసి కవ్విస్తాడు. పకపకతో యిట్లాంటి యుద్ధం ఆటలు ఆడడు. ఆ కాయితం ముక్కుని నాన్న పాదాల కరపవొచ్చాడు. పకపక తాకితే భక్తితో కళ్ళు పెరిగి వచ్చి కదలేదు.

కన్నన గోరింకలు యిట్లాంటి అటలు ఆడతాయా? వాటి పిల్లలు ఒకదాంతో ఒకటి ఆడుకుంటాయా? అహారం సంపాదించుకునే దేవుళ్ళాటతో వ్యవధి ఉందా? మనుషులతో - ముఖ్యం ప్రేమించే మనుషులతో మనుషుల అటలు యిట్లాంటివి చూసి అలవాటువుందా? కాని యెవరూ అతనితోకాని యింతెవరితోకాని అటలు ఆడలేదే, అతను ఆడిందాకా?

పిన్నగా నన్నగా వుంటున్నాడు ముజ్జిగాడు. బలవంతమైన అహారం లేకనా? చెట్లపైన యెండలో కూర్చుంటుంటే లేకనా? కాని సంతోషంగా వున్నాడు. చిక్కినా అతనికి రోజూ ఓ బొట్టు Shark liver oil

హిందీ భాషా ద్వేషా?

బుజ్జిగాడు పంచపాత్రలోంచి తప్ప పిచ్చు గెన్నెలతోపడితే అటునించి వెళ్ళిపోతాడు. హిందీ కోసం ఓ యెర్రని Plastic టంబురు తీసుకొస్తే దాని కోట్లాడు. తనని అపమానం చేసినట్టు! వాళ్ళు తాలోనే తనూ తాగాలి.

మధ్యాన్నం పో Chinese Literature చదువుతోంది. అది Communistic propaganda బుజ్జిగాడు మామూలు ప్రకారం యెగిరిపోచ్చి, తనకు కూచుని పోని విగ్గిరిగా చదవమని అడిగాడు. పోని విని, యింక చదవద్దని కోపంతో అరిచాడు. పోని ఆ పుస్తకాన్ని ముక్కుతో పొడిచాడు. ఓ పేజీ చించిపడానికి సిద్ధమైనాడు. పో నవ్వి, ఆ పుస్తకాన్ని పెట్టి కవీరు గీతాల్ని ఇంగ్లీషుని మీదట రాసినవినిపించింది. దానికి అతను యిష్టపడక అరిచాడు. పోని కవీర్ గీతాలలో కవిత్వం తక్కువ. ఆ కావ్య బుజ్జిగాడికి నచ్చలేదా? షేక్స్పియర్ చదివినట్లున్నాడు. Reader's Digest చదివినా యిష్టంలేదు. Literature యిష్టంలేదు, ఎందువల్ల? వాణ్ణి Propaganda లేదు. కథలూ, వ్యాసాలే. అతనికి మిగిలిపోయేదేమైనాయి? ఆ పిట్ట రూపంలో ఏదోగొప్ప పద్యం అత్మ నివసిస్తోందా? ఆ భాషా, దాంట్లో అంతా ఉంటుందే Propaganda అతనికి తెలియదా? పిట్ట

గొప్ప భాషా జ్ఞానం, పాండిత్యం అతని జ్ఞానంలో ఉన్నదా? లేక ఆ భాష స్పందనాలు అతనికి భాష తెలియదా? అట్లానే హిందీని భరించలేదు. ఆ భాష తెలియదా, లేక ఏ జన్మలోనో హిందీ భాషా ద్వేషా? పోని హిందీ మనిషిలో ద్వేషించాడా? ఆ మూలంగా పోని భాషని ద్వేషించి, ఆ ద్వేషాన్ని ఈ జన్మకి తెచ్చుకున్నాడా? ఆ అనంగీకారం Accident అనుకుంటే హిందీలో పోని పదనీ, ఎప్పుడు చదవనీ అతను తిరగపడతాడు.

ఒక్క మనిషికి తప్ప పశు పక్ష్యాదులకి తెలివిలేదనీ, అది చేసినా అది Instinct అనీ మానసిక శాస్త్రజ్ఞులు నిరూపించారు. ఎన్ని అద్భుతాలు చూసినా వాటిని గమనించరు. తమ ధియరీలు మార్చుకోవలసి వస్తుందనిగావును. అదే అర్థం కావు. వాటిని తమ ధియరీలతో సరిపెట్టలేరు. వాళ్ళు అపుల్ని చూస్తున్నారు, ఈ ఇంట్లో వారు. వాటిలో ఏదో తెలివో! ఈ బుజ్జిగాడిలో మనుషులకు లేని ఎన్ని స్వప్నాల అభిరుచులో! సంగీతంలో సారస్వతంలో! ఇవన్నీ Instincts వీనా! వీటి తెలివి మానవుడి తెలివిరకం కాదు గనక ఈ స్వప్నం కాదు గనుక. మానవుడి తెలివి (Develop) అనిపిస్తే అయినట్లు అన్ని ముఖాలూ Develop కాలేదు గనక, వాటి తెలివి చాలా స్వల్పమని నిర్ణయించారు.

అలాడిగా వస్తున్న అలవాట్లని ఈ పశువులూ పిట్టలూ చూపునీ అభివృద్ధి చెందలేదు. కనక "ఇన్ స్టింక్ట్" గాని

“ఇంటెలిజెన్స్” లేదని శాస్త్రజ్ఞుల వాదన. వెయ్యి ఏళ్లు
 రాల కిందట ఎట్లా గూళ్ళు కట్టుకుంటున్నాయో
 ఈనాడూ అట్లానే కట్టుకుంటున్నాయి. గూళ్ళు పడతాయి
 అవి అట్లాగే తంటాలు పడతాయిగాని, తెలిగి
 మార్పుకోవు. ఈ నాటికి ఆ గింజల్నే తింటున్నాయి
 మనిషికి మల్లే అవి నాజూకు కాలేదు. అవి చరిత్ర
 వాననీ భరించగలవు. వాటికి యిల్లు అనీ, ఆస్తి కానీ
 పన్నులనీ ఈ గోడప లేమీ లేవు. పిల్లలు పెద్దది కా
 గూటిని వదిలేసి ఎగిరిపోతాయి. “ఇది మనది, ఇం
 తిసుకోకూడదు” అనే యేడుపు లేదు. ఈ గడ్డి గూళ్ళు
 వాటి అవసరాలకి. వాటి జాతి నశించిపోవచ్చునది
 యుగాలకి. నశిస్తేనే? నీ జాతిని చిరకాలం నిలబెట్ట
 నువ్వు యేమిటి సాధిస్తున్నావు? నానా రకాల రిక్త
 డంలో నీ అభివృద్ధి నిన్ను రోగాలలోకి దింపింది. పక్షి
 తన్న అధికుడవా నువ్వు మానవుడా? ఎన్నితయ్యా, పక్షి
 ఈర్ష్యలు! పిచిక కోపం ఉణం వుంటుంది. దాని
 ఉణం, చచ్చే రోజున చస్తుంది ఓ మూల. నీ గతి చూడు
 నువ్వు బావురుమని యేడ్వ వేం? ఈ జాతులు, సంస్క
 రాలు. Race cultures Nations Economic barriers అ
 నువ్వు దినదినమూ చస్తున్న చావు. నీకు ఏ మాత్రం
 మనిషివని దుర్గతిలో పడి, నీ ఆత్మని చంపే నీ నాగరిక
 చూచుకుని గర్వపడుతున్నావా?

సైరు పుస్తకాల్లో ఈ పర్వతాలు పుత్ర నిరుప
 కుడు. ఈ నదివల్ల ఏ ప్రయోజనంలేదు. అంటే కలపా,
 నీళ్ళు లేవన్నమాట. పక్షులకి, చేపలకి, మృగాలకి,
 మొదలైనవి మొత పుపయోగమో! గడ్డి, చెట్లూ, చాపలూ,
 మొదలైనవి మొత సంతోషస్తాయో! మానవుడికి పుపయోగం
 లేదా ఈ పర్వతమూ, ఈ నదీ అంటే, ఇంకే పుప
 యోగం లేదన్నమాటే. నీ పొట్టకి, నీ సుఖానికి ఉపయోగ
 లేదని అవసరమనుకునే నీ దృష్టి యింత స్వార్థమూ,
 అపవిత్రమయింది. తిండికి యెంత తిరిగి పక్షి కొమ్మమీద
 కూచుని పాడుతుంది. చల్ల ని గాలి ఈకల్ని రేపి
 దూరి కావలించుకుంటే ‘హా’ అని ముక్కు తెరు
 చ్చి, తనను మరిచి ప్రేమిస్తుంది. రెక్కలు విదిలించి
 స్వప్నమయంవేవు For sheer delight ఎగురుతుంది.

తెల్లారిలేస్తే, ఎట్లా సంపాదిద్దాం ఎట్లా యితరులకి
 మూసా నాకే దాచుకుందాం. భూమిలో ఎక్కడ ఏముంది?
 నీళ్ళనీ, ఎండనీ ఎట్లా పుపయోగంలోకి తెచ్చు
 కుదా? ఎట్లా డబ్బుకింద మార్చుకుందాం. ఏ పిట్టల్ని
 జువాం, ఏ చేపని తిందాం. Arctic circle లో, సహారా
 లో, కాంగో అడవుల్లో చంద్రుడిలో, బుధుడిలో ఏం
 చేస్తామన్నాయో దోచుకుందామనే దృష్టితో తప్ప
 ముగ్ధంగా కూచుని తెరిపగా, ఏ తగాదా లేకుండా అనుభ

వించే శక్తిపోయిందే! పక్షులకన్న పూర్వంగా
చెందావా? వాటిది అలవాటా? నీది తెలివా?

దినైన కానుక

సెప్టెంబరు 12

కా లం బ్లా రి

నెప్ట్యూన్

ఎంతెంతో దూరాలు ఎగిరిపోతున్నాడు పక్షుల
రొట్టె తిని, అమ్మ ఆదుర్దా పడుతోంది. ఎట్లాగన్నా
వెళ్ళనీకండా చెయ్యాలని.

ఇదివరకంతా అడిగి విభూది వేయించుకున్నాడు
వాళ్ళతోపాటు. ఇప్పుడు బరిణిలోంచి ముక్కుపెట్టితే
కుని తినాలని చూస్తున్నాడు. అభ్యంతరం పెట్టింది
అటు సాగదని తెలుసుకుని, అడిగి వేయించు కుండా
పూర్వం మల్లనే.

ఎక్కడో నూనె గిన్నెలో దిగాడో, లేక బావిలో
పడ్డాడో, ఒళ్ళంతా జిడ్డు. జిడ్డు. ఆ ఈతెల్ని ఎట్లా బట్టాడు
ఎట్లా స్నానం? నబ్బుతో వీలవుతుందా? ఈ నబ్బు
శికాయలూ అతని చర్మానికి ఈతెలకి హానిచేస్తాయని
మైన Shampoo కొనాలన్నాడు కురంగేశ్వర్.

సాయింత్రాలు నాన్నావాళ్ళు షికారు వెళ్ళిం తరవాత
రాదాపైన కూచుంటుంది. కొన్నాళ్ళమట్టి బుజ్జిగాడు
రాదాపామిడికి వెళ్ళి ఎలక్ట్రిక్ తీగెపైన కూచుంటాడు.
అలా కమాషాకి అతన్ని పూపింది పకపక, ఆ రోజునించి
అలా తనని వుయ్యాల లూపాలి. సాయింత్రమంతా
కూచుకుని, పూపించుకుని వెళ్ళి రాదామిద కొమ్మలు
మీరున్న శిరీషంమీదికి ఎగిరి ఓఆకుకొసి పకపకకి కాన్క-గా
బస్తాడు. ఎంత జాలి వేస్తుందో! “నాకేముంది నీకు యిచ్చు
గోనీకి యింతకన్న!” అన్నట్టుంటుంది. పకపక తానో
కూనీకోసి అతనికిస్తే, దానిని పందిరి చూరులో ఓ మూల
నచ్చుతాడు. విలువైనవి దాచుకోడానికి అతనికి యినప
డవాలు లేవు.

ఇవాళ రాత్రి పదిగంటలకి బుజ్జిగాడు కబ్బిర్లులో కొట్టు
కుటున్నాడు. చూస్తే మళ్ళీ చీమలు కబ్బిర్లులో. పాపం
కబ్బి గడ్డి, కబ్బిర్లూ దులిపి, అతన్ని పడుకోపెట్టింది. ప్రతి
రాత్రి అతనికి విసురుతో, జోలపాడుతో పడుకోపెడుతోంది.

తాండ్ర పాపారాయుడు

సెప్టెంబరు 1911

బుజ్జిగాడికి చాలా పొగరెక్కుతోంది. మధ్యాహ్నం ప్రతిరోజు, నర్తకితో కాయితం ముక్కలకోసం ఆడుతున్న వాడల్లా యిప్పుడు Right royal యుద్ధాలు ప్రాప్తించాడు. ఉత్తరాల దగ్గిరా అంతే! అతనికి ఇష్టమైన ఉత్తరాలు చదవ వలసిందే. ఇంకే పుత్తరాలు చదవమో వీలేదు. ప్రతిదానికి పుగ్రుడౌతున్నాడు. పెద్దగా ముచ్చటెరిచి గుడ్లు పెద్దవిచేసి, బాసురుడిమల్లె మీదికి దూకుతాడు. మరీ కోపం యెక్కువై పరవళ్ళు తొక్కుతాడు. “చూడండి! ఈ తాండ్ర పాపారాయణ్ని చూడండి” అని తన ఆదర్శనలుగా వున్నాడు. అతనికి వాళ్ళు యెదురు చెప్పిన పోషడంవల్ల, తాను చాలా శక్తిపంతుణునీ, అతని కోపం వాస్తవే వాళ్ళకి భయమని అనుకుంటున్నాడు. తన ప్రాప్తి మంతో తెలిక, అతనికి తాండ్ర యిష్టం. వజీర్ మహమ్మద్ తాండ్ర తింటున్నాడు. అందుకని అతనికి తాండ్ర పాపారాయణని పేరు పెట్టాడు నాన్న. అద్దం దగ్గర పిచ్చి బుద్ధాన్నం వరండాలో అవి కట్టుకుంటున్న గూడీకొట్టి పరకలు యేరుకుంటున్నాయి. బుజ్జిగాడు దూరం నుంచి చూశాడు. గబగబ వెళ్ళి “ఎవరిదనుకుంటున్నారు ఈ గట్టి తాత సొమ్మా” అంటున్నట్టుగా వాటిమీదికి పరిగెత్తి వాటి మొహంమీదికి కాలు విసిరాడు. పుత్తర రాడినీ, చుట్టూ నాడు వీడు.

సోమవారాలూ శుక్రవారాలూ బుజ్జిగాడికి సన్నాయి వింటాడు. బుజ్జిగాడికి సన్నాయి విన్నాడే! అక్కడక్కడ కలిసి పాడతాడు. కాని ఆషా పాట అతని యిష్టంరాదు సన్నాయి.

మనుషులకి యిష్టా యిష్టాలెట్లా యేర్పడతాయో, నిర్దానిగా యెవరూ నిర్ణయించలేరు. మానసిక శాస్త్రం చిన్న పిల్లల అలవాట్లంటుంది. కొంచెంగా Hereditary disposition అంటుంది. జన్మలలో నమ్మేవాళ్ళు జన్మాంతర వాసనలుంటాయి. ఈ పిట్టలకి అట్లాంటేవి ఈ జన్మవో, పోయిన జన్మవో అలవాట్లు వుంటాయా? ఆషా పాటలకి, స్పీయర్ నాటకాలకి, బుజ్జిగాడికి సంబంధం—ఇష్టాలు విట్లా యేర్పడి వుంటాయి. పూర్వ జన్మల్లో యితను పసిడి—అనడం తప్ప యింకేం కనపడదు.

అట్లా జన్మం సంగతి, యెత్తుకోకపోతే పక్షికి షేక్స్పియరు, ఇంగ్లీషుభాష అందులో పూర్వపు భాష యెట్లా అర్థమవుతుంది? లేక ఆ భాషలోని Musical vibrations ఇతని కెక్కినవాయా? ఆ విలువలు ఆ భాషలోనే వుంటే తక్కిన పక్షిలూ, మృగాలూ, పిల్లలూ ఈ విధంగా షేక్స్పియరుకు React అవుతారా? ఈ బుజ్జిగాడిలో ఈ శక్తి యెట్లా వచ్చింది? కాకులూ, పిచికలూ, పిట్టలుకోతులు, నెమళ్ళు. ఈ, అంటే చుట్టూ వుండనే వుంటాయి. గోరింకలూ వాలతాయి. ఇంకేవో పిట్టలు Visit చేస్తాయి. కాని ఒక్కటి ఈ ఆసక్తి చూడవే!

అజ్జిగాడు

instinct ఏనా? దాంట్లో ఆలోచన లేదా? కాస్త్రజ్ఞుడా
వచ్చినప్పుడు ఆ మాత్రం త్యాగం చేశావా? అట్లా
చేస్తే పానవుడి ప్రతిపని instinct. ఏమాత్రం బుద్ధితో,
చేస్తూనే ఉన్నావు పనులు? చేస్తున్నట్టే కనబడుతు
న్నావునువ్వు! మీరు కావ్యాలనిండా పొగిడే మాత్రం
త్యాగం instinct కాక యింకేమిటి ?

పాఠ ప్రియండు

సామెతలు 14

పొద్దున్నే తిరిగి వచ్చేవాడు. Shark-liver oil తాగి వెళ్ళుతున్నాడు. ఇతనికి కబ్బిర్డులో రాత్రులు పక్కా అంటుంది. అందుకని వెడుతున్నాడు అనుకున్నారు. కే. జంజరం చేస్తానని శపథం చేసిన బసవరాజుగారు యిలా సారంభయత్నాలలోనే వున్నారు. రాత్రులు నక్షత్రాల కింద ట్టుపెన వుయ్యాల లూగుతో నిద్రపోయే అనుభవాన్ని నిరతించుకుని పన్నన్నాడంటే అతని ప్రేమబలం. ఆ ప్రేమంతటి త్యాగాల్ని సునాయాసంగా అనాలోచితంగా చేయవలసిందో అర్థమౌతుంది. ఈ పిట్టల్ని శాస్త్రజ్ఞులు వుత్తinstincts ని, తెలివితేనివని పేర్లు పెట్టి తుడిచేస్తారు. పిట్ట చెట్టుపై ద్రపోగలిగి కూడా ఆ చెట్టుని వదిలి, స్వచ్ఛందంగా

పక్షపాతి, పశువుల్ని కూడా తమ మనసుల్లో గౌరవం వాళ్ళ పనులకి ప్రేమలకి ఓ గౌరవం యియ్యడం మనస్సినీ, అతని బెన్నత్యాన్నిపురుగులని పురుగుల్ని, పశువులకూడా హీనస్థితికి లాగారు. అట్లా ప్రజలని పురుగులని, క్రొందరు బుద్ధిమంతులు వాళ్ళని యుద్ధానికి జైమా చేసింది తాము పరిపాలిస్తున్నారు. అనవసరంగా ఓ పక్షిని చంపుతున్నామని కక్షపట్టి యింకో ప్రాణిని చంపుతుందా? మాకవెట్టుకుని, ఇతరులకి లేకండాచేసి, నేను తెలివిగా వాళ్ళని అదృష్టం! ఎవరెట్లా పోతే నాకేం? అంటుందా?

కాబట్టి ప్రేయసితో

పాత్రన్నప్పడు రోజూ పా థ్యానంలో కూచున్న
 పాత్రన్నప్పడు పాతదగ్గరికి వస్తాడు. ఇతనికి ఓ ప్రియు

పాటలు దొరికినట్టుంది. ఇతను దాబాపైకి రావడంపై కూడా ఆ సమయానికి వచ్చి పక్కనున్న చెట్టుమీద కూర్చుంటూ ప్రారంభిస్తుంది. ఇతను ఆ పాట విన్నవారి దగ్గరికి యెగిరిపోతాడు. ఇద్దరూ కలిసి కొమ్మనించికొమ్మ చెట్టునించి చెట్టుకి యెగురుతారు. ఆ ఎగరడమూ, గంజు అరపులూ, పాటలూ చూస్తే it is all unalloyed spontaneous joy లోపల్నించి వచ్చే సంతోషం. ఆకుపచ్చ పంట ఎండ చారల్లో చల్లని గాలిలో ఆ పూపు, ఆ నీలకంఠ స్నేహం, ఆ అమాయకత్వం చూస్తోంటే అట్లాంటి స్నేహ కోసం ప్రాణం పీకేస్తుంది. తెలిసేవి, తెలియక మనసు బరువెక్కించేవి ఎన్ని భారాల్ని నేర్చుకున్నావో మానవుల తాను ఘనుణ్ణిని ఈ ప్రాణుల్ని నీచంగా చూస్తావు అని మిషమూ నమస్కరించక!

చిన్నపిల్లలు పల్లెటూళ్ళలో అట్లా ఆడతారు. యెక్కడ సంతోషపడిపోతారో అని, వాళ్ళ భవిష్యత్తు పురోభివృద్ధి education అంతశ్శక్తుల్ని బైటికి లాగడం చేయడం జన్మతః. భావిపౌరులూ, ఇట్లాంటి మురికి పేర్లని త్రంంగా వుచ్చరిస్తో పిల్లల ఆనందాన్ని బడి పీకంము బలి యిస్తారు. నీతి, వంశం, డబ్బు, మర్యాద అంటే మునుల్లో ప్రేమని చంపేవారు.

డై లీ రొ టీ న్

భోజనవేళకి ఆమెని యెట్లాగో వదిలించుకుని వాళ్ళ

భోజనం చేసి, వాళ్ళ భోజనాలకి తన అల్లరులతో వచ్చి వుత్తరాలు వింటాడు. ఇంతసేపూ భోజనాల గది వూళ్ళోద్దపక్క చింతచెట్టు పైని కూచుని పాడుతోనే ఉంటాడు. ప్రియురాలు. పూర్వం మానవుల్లో కూడా ప్రేమపరమ ప్రేమ యిట్లానే జరిగేది గావును! అక్కడ బైబిల్లో, వేదాల్లో, పురాణాలలో యిటువంటి భావం లొంగిచూస్తో వుంటుంది. Old testament లో Ruth కేవల కోసం జాకబ్, సాలమన్ ప్రణయగీతం, New Testament లో పురూరపుడు, లైలా కోసం మజ్నూ, నికొలై కోసం అకాసిన్, కచుని కోసం దేవయాని ఇట్లా యెన్నో భావాలు అటా చూడకండా ఈ పక్షులవలె ఆటలూ, ప్రేమలూ. మన మెదు నిమగ్నం కాగలరు ఈనాడు! అట్లా ఐనారని పక్షుల యెంత బూతు !

భోజనం కాగానే ఇతనూ ఎగిరి ఆమెతో రోడ్డు దిగి వచ్చి చింతచెట్టు మీద కూచుంటాడు. ఇద్దరూ మధ్యాహ్నం వున్న గంటలు ఆ ఆకు నీడల్లో, ఆకుపచ్చ ముందిరాల్లో, పువ్వుల మేళాయితో కునికిపాట్లుపడే గంటలన్నీ (దుమ్మెత్తి పోనీ బస్సు శబ్దాల్ని లక్ష్యం చేయక) పూగుతూ, ప్రేమతో పాడుకుంటారు. ఆ పాటలే వేరు ఒక్క పాటలే కిటికీ దగ్గర కూచుని కలలు కనే పకపక దగ్గరికి వచ్చి పైకి తింటాడు మజ్జిగాడు. కాని ఆమె. ఆమె ఇతని కోసం తన జాట్టుని వదిలింది. తిండి మానింది. ఇతను వెళ్ళిపోయినా Good Bye చెప్పిందాకా అట్లా కూచునే వుంటాడు. ఇద్దరూ Duets పాడతారు. కబుర్లు చెప్పుకుంటారు.

బుజ్జిగాడు మనుషులతో పకపకతో మాట్లాడే దానిని చిన్నపిల్లవాడి భాష. అమెతో మాట్లాడే భాషవేదు. అతను ప్రౌఢ ప్రియుడు.

ఇంతెంత కాలం నిలుస్తాడు. ప్రేమని మించిన ప్రవేశించింది అతని హృదయంలోకి! ఈ ప్రేమ సహజమైనది అతని హృదయంలోకి! ఈ ప్రేమ రసంతో నింపేది. కాని పకపకపైన ఎంత బలమో ప్రేమ. పకపక కనపడుతో వుండాలనే వాళ్ళిద్దరూ చింతచెట్టు పైన కూచోడం.

అట్లా కూచుంటారు వాళ్ళిద్దరూ చాలాసేపు. వెళ్ళాలని అమెతో చెప్పి శలవు తీసుకుని ఇంటికి దిగి వచ్చేస్తాడో ఏమో. తన దేవకన్యని ఏడుస్తూ నాట్యనభికి వెళ్ళమని వొదిలే మానవ ప్రభువునె తుంది గావును. అమె బుజ్జిగాణ్ణి కిటికీలోంచి ఇంటి వద్దని బతిమాలదా? అదేం ప్రేమ ఆ మనుషుల ప్రేమ ఎక్కిరించదా?

అమె దగ్గర శలవు తీసుకుని వచ్చి పకపక వాలతాడు. ఇంతసేపు తాను వెళ్ళినందుకు పరిహారం నట్టు ఎన్నో ఆటలాడుతాడు. గోములు చేస్తాడు. పాద పాడతాడు. ఒకటే కబుర్లు చెబుతాడు. ఆ పలుకులే అవన్నీ తన ప్రియురాలి సంగతులేమో! తన వీలలా, అమె పైన కవిత్వాలేమో.

ఇలా మధ్యాహ్నం పకపక నినిమాకి వెళ్ళింది. భోజనం నాన్న, షా చదువుకుంటున్నారు. ఇంతలో ముగియేడు. ప్రియురాలిని వొదిలి, కిటికీలోంచి బుజ్జిగాడు వెళ్ళు. అటూ అటూ వెతుకుతున్నాడు. “ఏం కావాలి! కేరాలా?” అని అడిగింది షా. బ్రెడ్ అనేమాట విన గనక భోజన స్థలానికి దూకాడు. బ్రెడ్ పెడితే తిన్నాడు. పక్కకుడ వేపు నడిచాడు. నీళ్ళు పడితే తాగాడు. పువ్వు సాయింత్రం దాకా ఏవేవో కబుర్లు చెప్పతాడు. మూలి సంగతులేమో. సాయింత్రం పకపకని దాదాపైకి వెళ్ళి ఆటలాడతాడు.

సెప్టెంబరు 17

బుజ్జిగాడి పంజరం తయారైతోంది, రాత్రులు అతనికి ముగ్గు వుంటోంది గనక అతన్ని ఈ పంజరంలో పెట్టి మూలో తగిలించాలని ఆలోచించారు. కాదు చెట్టుకి తగిలించావా సుఖంగా వుంటుందని ఒకరు. కాదు చెట్టుచీకట్లో ఉంటుంటాడు. లేక పాములు పంజరంలో దూరతాయని చెప్పి చెట్టకిందగాని సరైన గాలిరాదని, నక్షత్రాలు కన కుంటున్నాయి చెప్పి కట్టాలన్నారు. వీలేదని అమ్మ. చెట్టుకి కట్ట కట్టి కట్టలేకపోనీ, రోజూ చెట్లు కొమ్మలు పువ్వులున్నవి పంజరం చుట్టూ కట్టాలని, పంజరం కప్పకి ఆకాశం వీలేనింగా రంగు వెయ్యాలని నక్షత్రాలు కూడా చిత్రం

భాష నేర్చుకున్నానని, భాషవల్ల తనకి అర్జునుని వెలికించింది అతనికోసం. ఆ ప్రియురాలు బలమూ మనోవికాతత్వము హెచ్చాయని మానవుల ముగ్ధుడికో దూరం తిసుకుని వెళ్ళిందని, అతను మాటలు తమ భావాల్ని దాచుకుని ఇతర్లని హెచ్చించుటకు రాకుండా అడ్డు పడిందని, వానవల్ల బుజ్జిగాడు దానికి ఎక్కువ అనుకూల పడుకున్నాడు.

[illegible]

సెంటెంబరు ౧౯౫౬ మార్తం ఏ మార్తం తెలివి చూపుతాడు? ఆ ఆడపిట్ట

సాయింత్రం వెళ్ళి బుట్టిగాడు తిరిగి రావేడు. అప్పుడైన ఏ శ్రద్ధా చూపడు. చాలమంది కొడుకులూ గాలి, మబ్బు, వాన చినుకులు. అమ్మగోల. ఏమైతే! అంతా అంతేగా!

చినుకులకి తడుస్తాడో, గాలికి చెట్టునించి కిందికి పడిపోతాడోనని. రాత్రి చాలనేపు లైట్లు వేయించి వుంటుంది. తిరిగి వస్తాడేమోనని. వాళ్ళు భజన చేస్తోంటే, తమ ముగ్ధమీద పడుకుని వరండాలోంచి వుండుండి కేకలు "నానాయనా! ఈ చీకట్లో భయం వెయ్యటం లేదురా! నా చినుకులురా. లోపలికి రా రా. నాయనా! అంతో, అంతో, అంతో అతను తిరిగి రాలేదు. అమ్మకి ఏం తోచదు. బుజ్జిగా! నాయనా, బుజ్జిగా!" అంతో అడవుల వెంట పడుతుంటే, పంటలేదు. ఏ పసీలేదు. నాన్న వాళ్ళు నవ్వు

చ ల :   న థ గ డు

పెళ్ళి పెరికించింది అతనికోసం. ఆ ప్రేయురాలు
చక్కడకో దూరం తీసుకుని వెళ్ళిందని, అతను
రాకుండా అడ్డు పడిందని, వానపల్ల బుజ్జిగాడు
పిదపొయి వుండడనీ, ప్రేయురాలిని తప్పించుకుని
పోవడం గోల. ఆ ప్రేయురాలిని తిడుతో. ఏమిటో
అతడు అత విడవలేని ప్రేమ అమ్మకి. ఆ బుజ్జిగాడు
గొప్పనట్టూ, ఆ రెండో పిట్ట తన కోడలూ, తన కొడు
కననిచి వేరు చేసి తీసుకుపోయినటూ మాట్లాడుతుంది.
అతడును వచ్చేప్పటికి అప్రయత్నగా వస్తుంది.
అప్పుడు అప్పుడు ఈ కోడలి మీద ఈర్ష్య ఎవరిమీదో వాకరి
చూపి కిరాలి. అందుకనే ఎంతో మంచి కోడల్ని బనా
సి ఆపిపోసుకుంటోనే వుంటుంది. పిట్టని అంటారు గాని
మీ మాత్రం ఏ మాత్రం తెలివి చూపుతాడు? ఆ అడవిపిట్ట
కోపమేమిటి అమ్మకి. ఇంతా అమ్మగోలే కాని బుజ్జి
అమ్మపైన ఏ శ్రద్ధా చూపడు. చాలమంది కొడుకులూ
అంతేగా!

సెప్టెంబరు 16

తెల్లారే అతను తిరిగి చాలేదు. అమ్మకి ఏం తోచదు.
 బుజ్జిగా! నాయనా, బుజ్జిగా!" అంటో అడవుల వెంట
 పంటలేదు. ఏ పసీలేదు. నాన్న వాళ్ళు నవ్వు

తున్నారు. కాని ఎంత విషాదమో ఆ పట్ట కోసం అక్కడంలో. వెతికి, వెతికి, పిలిచి, పిలిచి, అలిసి ఇల్లు చేరుకుంటే అక్కడితో వివేకం స్ఫురించింది. అతన్ని ప్రేమ ఎట్లాగూ వుండనీడు ఇక్కడ. ఎన్నాళ్ళు మనుషులైనా నిలుస్తుంది పట్టకి? త్వరలో ఎట్లాగో వెళ్ళిపోయేవాడే పైన మనసు పెట్టుకుని ఏం లాభం? అనుకుని విరక్తితో కోవాలని “మమకారాలు, వెధవ మమకారాలు” అని తాను తోధ చేసుకుంటోంది.

పైన పాకలో పా ధ్యానంలో వుండగా ఒక్క వుండనగా దాబాపైన వాలాడు. సూటిగా కిందికి, అంతలోంచి Parachute లో పూడి పడ్డట్టు. అతని వెంట ప్రాంతాలూ కూడా వచ్చింది. ఆమె ప్రాంతల్యం సెమ్మే బుజ్జిగాడి హృదయం పైన. ఒకటే ఆశ అతను ఇంక నిలవాలంటే ఆ ప్రియురాలు వాళ్ళకి మచ్చిక కావాలి. వాళ్ళకుంట్లందా ఆమె! ఏమో! ఎప్పుడో ఇద్దరూ లోంచి గదిలో వాలవచ్చు.

భోజనాల దగ్గరికి వచ్చాడు మామూలుగా. అంతరం ప్రియురాలితో కలిసి ఒక చెట్టు మీద కూర్చుంటూ ధ్యాయెట్టు పాడాడు. మధ్యాహ్నం వొక్కడూ వచ్చిందని దగ్గర కూచుని, చదువుకోసీకుండా గోలచేశాడు రోజంతా పుస్తకం పీకుతాడు. పుస్తకం చింపెయ్యాలని మా

మమ అతనికి రొట్టె పెట్టుబోయింది. అతను నోరు తెరిచేసరికి సరికదా, అమ్మని కరవ వొచ్చాడు. అమ్మ అమ్మకోప్పడుతో వెళ్ళిపోయింది. పకపక వెళ్ళి పెడితే అమ్మని మరి పకపక తనని వుపేక్ష చేసిందని కోపమో, అమ్మకి Serve చేస్తోందని ఛార్జో! పకపక యింట్లో లేనట్టు గోలచేసి అమ్మని పిలిచి తిండి పెట్టించుకుంటాడు.

కాసేపటికి పని వుండి Meat shelf తెరవడానికి వెళ్ళి, తెరవసరికదా అడ్డం వెళ్ళి పొడవడానికి వచ్చాడు, అమ్మ రనకి రొట్టె పెడదామని వచ్చిందనుకున్నాడో అమ్మ ఇంకాసేపు వుండి అమ్మ కబ్బర్లుమీది Flask తీసుకోవాలి వస్తే. అతను అమ్మకేసి దూకి అడ్డంగా వెళ్ళి Flask ని ముట్టుకోసీలేదు. ఇవాళ అతనికి అమ్మ యేమన్నా కోరికెప్పించిందా ?

“వుండరా నీ పని చెపుతాను” అంది అమ్మ బెదిరింపుగా “కే, కే” అన్నాడు. “నేను మాత్రం నీ పని చెప్పలేనా” అన్నట్టు ధ్వనించింది.

పంజరం

నెప్టేంబరు 20

బుజ్జిగాడికి పంజరం తయారయింది. రేపటినించి అతన్ని ఆ పంజరంలో పెడదామనుకుంటున్నారు.

కౌజుపిట్టలు

నెహ్రూజీ చాలాసేపు. మరి ఆ సీన్ పాత
పక్కటల్ని రేపిందో ఏమో!

ఇవాళ పొద్దున్నే బోయవాళ్ళు కొన్ని పిట్టల్ని
తినే వాళ్ళకి అమ్ముదామని పూళ్ళోకి తీసుకు పోతున్నాడు.
వాళ్ళనించి నర్తకి రెండు కౌజు పిట్టల్ని కొంది. బుజ్జిగాడు
పుద్దేశించిన పంజరంలో వాటిని పెట్టింది. బుజ్జిగాడు వా
పంక చూడనన్నా లేదు. కాని తన పంజరం అంత
కిచ్చారని గమనించాడా?

పాత జన్మల స్మృతులు

నెహ్రూజీ

ఇవాళ షా Merchant of Venice లో final scene
చదువుతోంది. బిగ్గిరగా నాన్నకి, నర్తకికి. అంతపేర్లు
బుజ్జిగాడు వింటో కూచున్నాడు చాలా శ్రద్ధగా. ఒక్క
ముక్క యెక్కడ తప్పిపోతుందో అన్నట్టు రోజూ వింటాడు.
కాని యివాళ అతనిలో ప్రత్యేకమైన శ్రద్ధ తనపడుతోంది.
వింటో మధ్యమధ్య క్లక్, క్లక్ అంటున్నాడు. షా మధ్యలో
ఆపి చదివినప్పుడు ప్రతి రోజుమల్లె తానూ అరవటంలేదు
పూపిరి బిగపట్టి వింటున్నాడేమో ననిపించింది. షా ముగిసి
వెళ్ళిపోయాక కూడా ఎక్కడా చలనం లేకండా అట్లా

నల్ల పాపం

నెహ్రూజీ 23

బుజ్జిగాడు రోజూ సాయింత్రం వెళ్ళి యింటివెనక
నెహ్రూజీ పురుగులేరుకుంటో వుంటాడు. అక్కడికి తక్కిన
గురుకు కూడా వస్తోవుంటాయి. కాని యితను వాటి
వద్దా కలయెత్తి చూడడు. ఇవాళ సాయింత్రం వాన
వెళ్ళింది. వాన వచ్చినా బుజ్జిగాడు తిరిగి రాలేదేమో అని,
మనుకు తగ్గగానే అతనికోసం వెతికింధి పకపక. పొలంలో
కొస్తే తక్కిన గోరింకలు యెగిరిపోయినాయి. ఇతను
వచ్చా కూచుని వున్నాడు అక్కడే. పిలిస్తే చూస్తాడు.
చదు చెప్పతాడు. కాని రాదు. దగ్గిరికి వెళ్ళిమూస్తే అతను
వాలో తడిసి, నీటి బరువుతో యెగరలేక అక్కడే కూచుని
వున్నాడు. పకపక అతన్ని యింట్లోకి తీసుకొస్తోవుంటే,
వాలో తనుపద్ద అవస్త చెప్పకుని ఏడ్చాడు. పకపక చూసి
తనుకురాకపోతే చచ్చి పోయేవాడే. ఏ కుక్కో యెత్తుకు

పోయేది. అతన్ని తీసుకొచ్చి పకపక హియ్యదగ్గరకు తడిపోయేదాకా హాయిగా కాపించుకున్నాడు.

పై తిరుగుళ్ళు

సెప్టెంబరు 26

రోజులో చాలాసేపు వెళ్ళిపోతున్నాడు రాత్రికి యింట్లో వుండటంలేదు. వేళకి వచ్చి రొట్టె తింటుంటే వెళ్ళిపోతాడు. ఒక్కొక్కప్పుడు కొంచెం ప్రేయూరాలితోనే ఎదురు చెట్లమీద వుంటాడు. ఒకప్పుడు పడడు.

సాయంత్రాలు మాత్రం దాదాపున పకపకా కుంటున్నాడు.

చిటారి కొమ్మన

సెప్టెంబరు 26

అమ్మ నేర్పితే “చిట్టిపాప” అంటున్నాడా అమ్మ చేట్టుధ్వని చెయ్యడం నేర్చుకున్నాడు. అతను పొద్దునకి పోయి తిరిగివచ్చి చింతచెట్టు చివరి కొమ్మమీద అక్కడ అకాశానికి దగ్గరిగా ఒక్కడే కూచుని యిటూ, ఇటూ చూస్తో వుంటాడు. ప్రేయూరాలి కోసమేమో! వాళ్ళు చిటారికొమ్మన మిఠాయిపొట్లం అంటోంది.

మనుమిత్రులు

అతనికోసం యిప్పుడు ఒకటిబదులు రెండు గోరింకలు వాయి. కొన్ని రోజులనించి వచ్చి చెట్లమీద కూచుని వున్నాడు. ఇతను వెదతాడు. మూడూ కలిసి వుంటాయి.

వీధిలోని పిట్టలు

సెప్టెంబరు 27

వాడున్నే బుజ్జిగాడు వెళ్ళిపోయినాడు. రొట్టె తినడానికి కూడా తిరిగి రాలేదు. అమ్మ అతనికోసం దొడ్లూ, అడవిలోకి వెళ్ళి తిరుగుతోంది. “నీకోసం రొట్టె నానవేసి వుంచానురా, తినక తీసిపెట్టాను. రొట్టె తినిపోతే నిన్నెవరడుగుతారురా! రొట్టె తినడానికి కరువైనావా?” అని ఎన్ని గంటలు తిరిగి వుంటుంటే ఆ మాటలు విన్నవాళ్ళంతా ఒకటే జాలిపడటం, అది అడగడం, ఆ వెతకడం పిట్టకోసం అని విని, వాళ్ళకి తగ్గం.

ఎందకొట్టి, దాహంపడి, మద్యాన్నానికి వచ్చాడు, తిలమానంనించి. ఎంతో రొట్టె తిన్నాడు. ఒకటే నీళ్ళు కాదు. ఆ పిట్టలమీద చాల కోపంగావుంది అమ్మకి. అవే అతనికోసం దూరం తీసుకుపోయాయని.

“బాగానే పిలుచుకుపోతారే! తీసి వెళ్ళినా
మా నాయనకి తిండి పెట్టాలని నీళ్ళు పట్టాలని ము
అట్లాంటి బుద్ధితేని పట్టలతో నువ్వెందుకు పోతున్నా
అంటోంది.

డ్యూ యె ట్స్

పొద్దున్నే రోజూ ఆ రెండు గోరింకలతో పాటు
పోతున్నాడు. ఆ గోరింకలు ఇతని తల్లి చెల్లెల్లానా? ఇతని
ఇతని యిద్దరు సోదరులూ. లేక మిత్రులూ. ప్రయోగ
మధ్యాన్నం ఆ మూడు గోరింకలూ వచ్చి యింటికి, గోరింక
మధ్యనున్న చింతచెట్టుమీద పకపక కిటికి మెత్తగా
కూచుని Duets పాడుతున్నారు. ప్రతి సాయంత్రం ఆ
తీసుకుని వచ్చి యింటి దగ్గర దిగివెట్టి వెళ్ళిపోతున్నా
వాళ్ళిద్దరూ.

పా మె లీ తో -

ఇవాళ బోయవాళ్ళు కొత్త పట్టలతో వచ్చారు. కానికీ,
కానికీ. నర్తకి మూడు అడవి పిచిక పిల్లల్ని, ఒక గోరింక
కొన్నది. పిచికలు చాలా పసివి. గోరింక రెక్క విరిగింది.

నెవ్వరినీ

గోరింక బుజ్జిగాడి కబ్బర్లులో పెట్టారు. రాత్రి బుజ్జి
కొత్త గోరింకని చూసి కొంచెం వెనక్కితగ్గి
పోయారు. ఈ యిద్దరికీ స్నేహమైతే బావుండునను
పొందారు.

బుజ్జిగాడికి యావనంవచ్చి గూడుపెట్టే రుతువు
వస్తే వెళ్ళిపోతాడని ప్రతివారూ అంటున్నారు. ఆ రుతువు
వస్తే గోరింక వస్తాడని ఆశ. భార్యనీ, పిల్లనీ వెంట
బుజ్జిని వస్తాడని కలలు.

బుజ్జిగాడు మొగావాడో, ఆడదో తెలీదు. ఈ కొత్త
బుజ్జిగాడు మొగవాడో, ఆడదో తెలీదు. బుజ్జిగాడు మొగ
వాడు, కొత్త గోరింక ఆడదీ ఐతే యిద్దరూ కబ్బర్లులో
కూడే యిక్కడే నిలిచిపోతారని వీళ్ళ ఆశ.

స్నేహం చేద్దామని రాత్రి బుజ్జిగాణ్ణి కూడా ఆ
కబ్బర్లులోనే పొమ్మన్నారు. కొంత అనుమానించి చివరి
లో వెళ్ళారు. అతనికి కోపం వస్తుందేమోనని నాన్న భయం.
బుజ్జిగాణ్ణి చూసి కొత్త గోరింక భయపడి దూరంగా ఓ మూల
లోకి వెళ్ళింది శోభనం వెళ్ళిమాతురులాగు. కాని బుజ్జిగాడు ఏమీ
చేయకుండా కనపట్టలేదు. దీపాలార్పి భజనకి వెళ్ళి
పోయారు. కాని అమ్మ ఎంతోనే వుంది. కొంచెం సేపట్లో
వెళ్ళి చూస్తే పోట్లాడుకుంటున్నారు. కొత్త
గోరింక కబ్బర్లు పై అరలో వేచారు.

నెవ్వరినీ

కొత్తపిట్టల రాక

రోజంతా వెళ్ళిపోతున్నాడు కొద్దె తనదానికి బావి! రావటంలేదు. రాత్రి మాత్రం వస్తున్నాడు ఇంట్లోకి. గైదు పిట్టలు పెరుగుతున్నాయి. అవి వున్నాయని తెలుస్తాని వాటివంక చూడడు. అవి వుండటం అతని కష్టమేమో తెలీదు. అతని దృష్టి అంతా పకపక మీదే. దృష్టి అతని మీద.

ఇవాళ సాయంత్రం దాబామీద పకపక కున్నాడు. పకపకకి పని వుండి కిందికి రావాలనుకుంటే అతను వెళ్ళవద్దని అడ్డుపడ్డాడు.

కొత్త పిట్టలు రావడం, తనవారిదృష్టి వాటిమీద నిలపడమూ అతనికి తెలుస్తోనే వున్నట్టుంది.

పకపక ప్రేమ తనకే

ప్రొద్దున్నే వెళ్ళిపోయినాడు. మధ్యాహ్నం ఓ గుంపు గోరింకలు వచ్చి చింతచెట్టుమీద వాలాయి. వాల్లోంచి బుజ్జిగాడు వూడిపడ్డాడు. పకపక దిగులుగా రదిలో పడుకుని వుంది. అమ్మ అతనికి కొద్దె పెట్టడం వుండగా, ఓ పెద్ద కొద్దె ముక్కుని పట్టుకుని మిగిలి

అక్కడ నుంచి మిక్కులకి పెట్టటానికో ఏమో ! ఆ కొద్దెని రుచి చూడటానికో మరిగించి, వాటిని లోపలికి తీసుకురావా

అగోరింకలే బుజ్జిగాడ్డీ రానివ్వటంలేదు. వాటిని తాగిపోస్తాడు గావును. అతని కోసం అవి కాచుకుని వున్నాయి. అతను రావడం ఆలస్యమైతే మధురంగా పిలుచుకుంటున్నాయి. ఎక్కువకాలం అతను వుండడని తెలుస్తోంది. అగోరింకలకి యితనిపైన అంత పట్టెందుకో మరి! ఇతనిలో ఏమో! లేని మిక్కుడి పైని మమత మాత్రమేనా?

సాయంత్రం వాన కురవడం ప్రారంభమయింది. బుజ్జిగాడు వచ్చి పకపక దగ్గర వాలాడు. పకపకని దాబామీద రమ్మంటాడు. వాన కురుస్తోంది యెట్లా రాను ? అంటుంది పకపక. కాని అతనికేం లక్ష్యం వాన! మామూలుగా వేరే వాన అతనికి అయిష్టమే. కాని పకపకని దాబామీద రమ్మంటున్నదానికి అతనికి వాన లక్ష్యంలేదు. ఒకవేళ అక్కడ ఆడుకుందామని అతని వుద్దేశ్యమేమో !

కొత్త పిట్టలొచ్చాయని తెలిసి తన గూటిని కూడా అక్కడవారిని ఈర్ష్యపడి పకపక ప్రేమని తనకే నిలుపుకోవాలే ప్రయత్నమా ! అన్నీ తెలిసిన బుజ్జిగాడికి ఆ ప్రశ్న తెలీదా? తననికాక వేరే పిట్టల్ని తెచ్చుకున్న ఈ పకపక యెట్లా నమ్మడం అనుకున్నాడా ?

ఒక్కొక్కరోజు యితని గోరింకల గుంపును చెంతచెట్టు మీద కూచుని బుజ్జిగాడి కోసం పిలుస్తాడు. యింకో గుంపుతో వెడతాడో, లేక నిడిగా యెక్కడో వెడతాడో, వాళ్ళల్లో బుజ్జిగాడు వున్నాడేమోనని “బుజ్జిగాడా” అని పిలిస్తే, అవి ఏదో జవాబు చెప్పే అతను తమలో లేడని చెబుతాయో! ఏమో!

ఇవాళ బొద్దుణ్ణించి తిరిగి తిరిగి చాలాసార్లు వస్తోనే వున్నాడు. పకపక లేవలేదు. అసలు కనపట్టేదు బుజ్జిగాడికి. అసహనం వెళ్ళి పోతున్నాడు. పకపక కోసం వొకటే పిలుస్తున్నాడు.

బుజ్జిగాడు పకపక కోసం వెతుక్కుంటున్నాడని పక పక చెప్పారు. పకపకకి జబ్బుగా వున్నా లేచివచ్చి చూడాలని గదిలో పడుకుంది బుజ్జిగాడికి కనబడేందుకు. బుజ్జిగాడు వచ్చి పకపక చెవి దగ్గర కూచుని వొకటే పిలుస్తాడు. పిలిచాడు. గోల చేశాడు. చివరికి రాట్టె పెడితే

ప్రతిరోజు అమ్మ అతని కోసం పిలుస్తా, అలా చేస్తోనే వుంది. ఏ గోరింక కనపడ్డా “బుజ్జిగాడా! ఇంకా వున్నావా” అని పిలుస్తుంది. ఆ పేరు అలవాటుయింది గావును. బుజ్జిగాడు పిలుపుకి ప్రతి గోరింకా జవాబు చెబుతోంది.

ఇవాళ బుజ్జిగాడు చాలాసార్లు వచ్చాడు, కనపట్టేదు. కబ్బుర్లు దగ్గరికి వచ్చి ద్రాక్షపళ్ళు అమ్మ అతని వెళ్ళిపోయినాడు.

పకపక యింకో గదిలో పడుకుని అతనికి కనపట్టే సాయంత్రం బుజ్జిగాడు పకపకని వెతుక్కుంటా అని లోకి వచ్చి తనతో డాబామీదికి రమ్మని చాచి పిలిచాడు. తన విచారంలో తాను వుండి పకపక కనపట్టే అతనికి నిరాశా, కోపమూ వచ్చినట్టున్నాయి వెళ్ళిపో నాడు.

పింత చెట్టెక్కి

కొంతసేపటికి నాలుగు గోరింకలు వచ్చి చెట్టుమీద కూచుని చాటిలో బుజ్జిగాడు. ఒకడు నర్తకి పిలిస్తే చెట్టు మీదనుంచి దిగి వచ్చాడు. కొత్తగా వచ్చిన పిట్టల్ని చుట్టూ

పెట్టుకుని నర్తకి కూచుని వుంది. బుజ్జిగాడు దగ్గరకు వచ్చి తనూ ఆ పిట్టలతోనూ, నర్తకితోనూ ఆడుకున్నాడు. మళ్ళీ తన మిత్రులతో చింతచెట్టు మీద కూచున్నాడు.

కొంచెంసేపు అయినాక భోజనాల గదిలోకి వెళ్ళి ఇతని కోసం పకపక అక్కడే పడుకుని వుంది. ద్రాక్ష తిన్నాడు. పకపకతో చాల ప్రేమగా గోములు చేశాడు. పిట్టలు చెట్టుమీదనించి పిలుస్తున్నాయి. కాని అరగంబు పట్టే వెళ్ళలేదు. ఆ పిట్టలు వోపికతో కాచుకునే వున్నావని పకపకని యెన్నో ముద్దులు చేసి విడవలేక విడిచి వెళ్ళాడు. అప్పుడే గుడ్ బై చెప్పి వెళ్ళాడా? అంతే బుజ్జిగాడు రాలేదు.

రా రా నాయనా !

అక్కడ

మూడు రోజులయింది బుజ్జిగాడు వెళ్ళి. అమ్మ కోసం అరుస్తో తిరుగుతోనే వుంది. పకపక అతను కళ్ళ చాలా దిగులుతో పడిపోయింది. ఇల్లంతా చిన్నబోయింది.

కాని రోజూ అతను వస్తూనే వున్నాడు. రోజూ యెప్పుడో ఒకప్పుడు ఇంటి దగ్గర ఏ చెట్టుమీదో కూచు

నిలబాడు. అందరూ పరుగెత్తుకు వెడుతో వుంటారు. బుజ్జిగాడు లోపలికి మాత్రం రాడు, పిలవగానే యెగిరి బయటకు వచ్చి మీద దూకే బుజ్జిగాడు.

సంగేశ్వర్ కి, జగన్నాథానికి జీవితంలో రుచే పోయి వున్నాడు. అతను వెళ్ళిన రోజునుంచి అమ్మకి బుజ్జిగాడు లేకుండానే చెట్టుపంక చూస్తో, "రా, నాయనా," అని పిలిచి "ఒచ్చావా, రా, రారా, రా, నాయనా" అని మొంత మొహం వాచి పోయినామురా రండ్రా అని అడుగుతూ వున్నాడు. రండ్రా! అతను రాకపోతే అమ్మకి ఏమేమో అయిందిరా! నీకు ఒక్క రొట్టెముక్క పెట్టి తినమని పిలుస్తోందిరా" అని అతని ప్రియురాళ్ళని తిడుతో వున్నాడు.

ముగింపు

అతను తిరిగి రాలేదు. ఎందుకు అని అడగడం వచ్చి భార్య కోసమో! లేక పిల్లల కోసమో! తన వైన శ్రద్ధ తగ్గిందనే ఈర్ష్య

వెళ్ళిపోయినాడు? వేరే పిట్టలొచ్చావు వల్లనా? చివరి

సంగతి ముఖ్యమైనది. పకపక తన స్వంత విచారణలో
మరచిందనా? లేక ఈ మూడూనో?

ఇంత పిలుస్తోవుంటే యెందుకు తిరిగిరాదు? పాపం
పెంపకంలో నిమగ్నుడైనాడా? పోనీ ఒక్కసారి
అందర్ని యింట్లో పలకరించి పోకూడదా? లోపలికి
తిరిగి పోనీరనా, లేక అతనికే తిరిగి వెళ్ళబద్ధి కాదు
ఇంట్లో అమ్మా పకపకా యెంత దిగులు పడిపోతున్నా
అతనికి తెలీదా?

ఒకవేళ అతన్ని మనుషులకు కట్టేసిన బంధం నష్టం
గానే అతని మెదడులో ఆధాగం మాసిపోతుందా! వాటిని
విషయమై అంతేకదా! పసితనంలో పిల్లలకోసం ప్రాణం
ఇచ్చే ప్రేమ కొద్ది వారాల్లో పూర్తిగా మాసిపోతుందా
అతనికి వీళ్ళపైన అట్లానే మరుపు వచ్చిందా? కాని రోజు
వస్తోనే వున్నాడు? అయినా లోపలికి రాదు చిత్రం.

కాని ప్రతిరోజూ, ఇంటిదగ్గిరో షికారులోనో, పక్క
వాళ్ళని గుర్తించి పక్క చెట్టుమీద కూచుని పిలుస్తాడు
అతని కంఠం తక్కిన గోరింకల కంఠాలకన్న వేరు. ఏమో

నర్తకి గుర్తించగలరు అతని కంఠాన్ని.
అప్పుడో అతను వీళ్ళ పిలుపులకి ఆగలేక ఓ నిమి
షం దూకుతాడేమో ననిపిస్తుంది. కాని అతని వెంట
నే గోరింకలు అతన్ని వెళ్ళవద్దని గట్టిగా గోల చేస్తాయి.
పకపకైన అంత ప్రేమ యెందుకో వాటికి! వాటికి
మరు కథలు చెపుతాడేమో!

గుడ్డు పెట్టే రుతువు వచ్చిందనీ అందుకు వెళ్ళాడనీ,
పెద్దవి కాగానే తిరిగి వస్తాడనీ కొందరి ఆశ.

ఈ మధ్య ఓ నాలుగైదు రోజుల్నించి పిలిస్తే ఆ
నర్తకి వదిలి యింటివేపు కొంచెం కదులుతున్నాడు.

అతను వెళ్ళాక, చుట్టుపక్కల వాళ్ళు యెవరు
వచ్చావాళ్ళు అతను తిరిగి వచ్చాడా అని అడుగుతారు.
పక్కలలో మిత్రులందరూ అతని సంగతే అడుగుతారు.
అనిలో యేముందో యింత ప్రియుడు కావడానికి!

అతను వుండగానే ఓ రెక్క విరిగిన గోరింక వకటి
వచ్చింది కదా! ఆ గోరింక వచ్చి రెండు నెలలయింది. కాని
వచ్చిపైన తెలిపి కనపడదు ఆమెలో. మొహంలోనే ఆ

వికాసం లేదు. అతని ప్రత్యేకత యేదన్నా భావం
విశేషం వల్ల కలిగిందా? రెండు నెలల్లో అతని
పంతుడూ, ప్రేమాస్పదుడైనాడో? మరి తిరిగి పూర్వం

సేవా

రమణ నగర్

అ రుణా చం

9-12-1958

చి వ రి మా టు

P. S. :- ఈ బుజ్జిగాడి చరిత్రని రాసి భక్తి
అందరికీ వినిపిస్తున్నాడు నాన్న. ప్రతిరోజూ సాయంత్రం
నాలుగు నింబి నాలుగున్నర దాకా ఆ వేళకి ఆ బుజ్జి
చెట్టుపైనో బుజ్జిగాడు క్లిక్, క్లిక్ మంటో వుంటాడు. అది
నంత సేపూ! పరసగా వస్తున్నాడు. మధ్య రెండు రోజులు
చదవలేదు. అతనూ రావడం మానేశాడు.

అతను వచ్చినప్పుడు అతని వెంట మిత్రుల గుంపు
వుంటుంది. వాళ్ళతో చెపుతున్నాడు “వినండి, వాళ్ళు
వేది నా చరిత్రేనని! లేక నాన్న చదివే మాటలే భక్తి
వాళ్ళ భాషలో వాళ్ళందరికీ చెపుతున్నాడా?

నిన్ను గురించి కథ రాయాలని చాలాకాలం నించి
రామెడు అడుగు సొరుగులలో మెదులుతూవుంది. నిన్ను
గురించి యేం కథ రాయను బుజ్జీ! యేం రాస్తే వీళ్ళకి అర్థం
వుతుంది? నిన్ను గురించి వాస్తవాన్నే రాసినా వీళ్ళు
మొర్రారా? బుజ్జీ! యేం మనుషులు వీళ్ళు.

నిన్ను గురించి రాస్తే ఎవరు చదువుతారు బుజ్జీ!
మరిపోయిన హృదయాలకి నీ హృదయాన్నతల్లిం ఎట్లా
అవగాహన అవుతుంది? యీ మనుషులు ఒకే కాన్పులో
మిగ్గురు పిల్లలు పుట్టారంటే, పుట్టుకతోటే కవల పిల్లలు
కలిసి వున్నారంటే చదువుతారు కానీ, మీ అమ్మ వెంటిడి
కాపావి వలె గెంతుతూ నడుస్తా వంటే, ఆశ్రమానికి
పోతూ అడ్డు తగులుతూ వుంటావంటే, యే చెట్లలోనో,

నువ్వుంటే, మీ అమ్మ నిన్ను “బుజ్జీ” అని పిలిస్తే...
 కూ...అని పలుకుతూ వుంటావంటే, నీళ్ళు పెట్టించి
 స్నానం చేస్తూంటా వంటే, మంచి పాటల్ని రమ్మను
 రేడియోని పొడుస్తూంటా వంటే, ఆషా పాటలో
 నువ్వు పాడుతుంటా వంటే, ఏ రకపు చదలు కానీ
 చెపుతుంటావంటే, ఎంతో ఆప్యాయంగా చారుని కానీ
 వంటే, ఎవరు వింటారు బుజ్జీ ? విన్నా ఎవరు విళ్ళుస్తారు ?

నిన్ను గురించి వాళ్ళు తెలుసుకోవాలనీ, నీ ఆశ
 హతమైన మేధా సంపత్తిని చూచి అందరూ మెచ్చుకోవాలనీ
 నా కెందుకీ ఆరాటం బుజ్జీ !

నిన్ను చూసి జీవితానికేదన్నా విలపను మనుష్యులు
 తెచ్చుకుంటారని ఆశ. అట్లా ఆశపడే నీ ఫోటోల్ని చూసి
 చాను బుజ్జీ ! నిన్ను చూసి వాళ్ళేం మెచ్చుకున్నాడు !
 నువ్వు వాళ్ళకేం అర్థం అయ్యావు ? నీ రూపాన్ని చూసి
 వాళ్ళకేం ఆనందం కలిగింది ?

నెమలి మెడమీద నీలిరంగుని చూసి ఆహా ! అంత
 కాని మెరిసే నీ రెక్కల మీది ధవళకాంతిని చూసి ముగ్ధు
 పోరు కదా !

కళా కంఠం మాధుర్యంగా వుంటుందని కళ్ళు
 క్రొవ్వు కాని, నీ కూతల్లోని వింత సంగీతాన్ని విని
 పసికరేరు కదా !

అరుద్ర పురుగుల రంగుని చూసి మూర్ఛపోతారు
 నీ హృదయం కింది మెరుపుని చూసి ఎవ్వరూ సంతోషించరు
 కదా !

నెమలి కన్నుని చూసి భద్రంగా దాచుకుంటారు కాని
 నీ కళ్ళనున్న సాలీడుగూడు లాంటి పొర ఎవ్వరికీ
 కట్టలేదు కదా !

మయూరం పించం విప్పితే కళ్ళని బండి చక్రాలంత
 చురుకు చూస్తారు కాని నీ తోకలోని అయిదు యాకల్ని
 చూసి పేర్చుతూ వుంటే నువ్వు, ఎవరూ చూడరు
 కదా !

యా మనుష్యుల్లో కనికత్వముందట ! పిళ్ళవి కళా
 సృష్టించారు : అందాన్ని చూస్తే పిళ్ళడెందం నిలవదట !
 పిళ్ళల్ని చచ్చు కబుర్లు బుజ్జీ !

ముక్కాలలాంటి చదల్ని నువ్వు తింటుంటే ఎంత
 గా వుంటుందో, త్వరత్వరగా నోటినిండా కుక్కుకొని,
 పిళ్ళల్లే యీ మనుష్యులకి ఎట్లా తెలుస్తుంది ?

పిళ్ళ ఎన్ని పుస్తకాలు చదువుతారు బుజ్జీ !

వొక్క అక్షరం వీళ్ళకి అర్థమవుతుందా? యిన్ని డిగ్రీలు ప్యాసయినా వీళ్ళకి టాగోర్ ముయ్యాడు బుజ్జీ! నువ్వేమీ చదువుకో కుండానే బాగా ఎంత బాగా అర్థం చేసుకుంటావు? టాగోర్ గీతాంజలిలోని మాధుర్యం వీళ్ళేం అస్వాదించారు గీతాంజలిలోని మాధుర్యాన్ని నువ్వు విని, ఎంత ఆనందం కూస్తావు బుజ్జీ! యే గొప్ప కవిత్వాన్ని వీళ్ళకి వినిపించానీ అంత ఆనందం వీళ్ళకి రాదు కదా! కవిత్వాన్ని గాక్షపానికి చదవటమే కాని, నీలాగ, దానిలో వీరవిశ్వాస కవితా హృదయం వీళ్ళ తెక్కడుంది బుజ్జీ!

టాగోర్ బ్రతికుండి నిన్ను చూస్తే గీతాంజలిని ముద్రామానన హస్తాక్షి అప్పచెప్పేవాడా? ఆ Manuscript నీకు పదే పదే శాంతినికేతనంలోని చంపా వృక్షం వంటి క్రింద చదివి, వినిపిస్తూ, నీ ఆహ్లాదాన్ని చూసి ఆనందం టాగోర్ నాట్యం చేసి వుండేవారు కాదా బుజ్జీ!

బుజ్జీ! నిన్ను గురించి కథ రాస్తే ఎవరు చదువుతారు బుజ్జీ! అయినా నిన్ను గురించి ఏం రాయను బుజ్జీ!

నువ్వేమన్నా ప్రసిద్ధ ఆంధ్ర కథానాయకుడా? ప్రియురాలి మెల్లకన్ను మీద కవిత్వాలు రాసి శక్తి భక్తి మతహాసం జరుపుకున్న కవికుల తిలకానివా? సవ్యసాచి

చేయించి కీర్తిని సముపార్జించుకున్న రాజు కుంభరుకవా? యివ్వేమీ కాదుకద! నిన్ను గురించి మొదని రాయను బుజ్జీ! నీది కళా హృదయమని, నీ భావంగీతం వుందని నీ రూపంలో అందం వుందనీ చదు పట్టించుకుంటారు బుజ్జీ!

నువ్వు గురించి చెప్పాలనే ఆతురతను అణచుకోలేక బుర్ర మిత్రులతో కాస్త చెబితే సన్నేమన్నారో తెలుసా వాడు పిచ్చెక్కిందన్నారు బుజ్జీ! నీ ఫోటోల్ని చూసే సన్నా, నిన్ను గురించి వింటారేమోనని ఆశపడి నీ కబ్బులన్నీ అనవసరంగా తగలేస్తున్నానని నీకు బుజ్జీ!

తెమరాను చూసి ఫోటో తీయమని నువ్వొచ్చి నాగా నిలబడ్డప్పుడు, డబ్బులూ, యివీ గుర్తుంటాయా! అయినా బుజ్జీ! యీ మనుష్యులు ఎన్నింటికి ఎంత కగలెయ్యటం లేదు. వీళ్ళు వివాహాలకి ఎన్ని వేలు పెట్టటంలేదు? ఆ వివాహాలలో యేం అనందం అనుభవించారు బుజ్జీ! వివాహం చేసుకున్న ఒక్క మనిషి కళా కాంతులుండవు గదా!

ప్రతి నీ ఫోటోనీ చూసి నేనెంత స్పందించాను, ద్వేషాన్ని, మాలిన్యాన్ని పోసి పెంచుతారు. నేనెంత మురిసిపోతానో విశ్వకి తెలియదు కదా! నీ ప్రేమకంటే ఎక్కువగా మనుష్యులు నిన్నేం ప్రేమించుతారు పెట్టే ప్రతి అణాలోనూ నేనెంత ఆనందం అనుభవించాను! బుజ్జీ!

బుజ్జీ ఆనందం అనే మాటకు అర్థం తెలుసుకుంటే నీ మానవత్వం నాశనమయి నన్ను నమ్మి నా చేతులతో వచ్చిన పిట్టల్ని, కోళ్ళనీ, దగ్గరుండి గొంతు కోయించి, నీ పొతుంటే అవి ఆ బాధను సహించలేక దీనంగా మృత్యువు పాలైపోతే విని సంతోషించే రాక్షసత్వం నాలో వున్నానని నీ సేవకుణ్ణిగా అంగీకరించి ప్రేమిస్తున్నావంటే నీలో మృత్యులకి, దేన్నుంచి ఆనందాన్ని పొందలేరు బుజ్జీ! నీ ప్రేమ వయ వుండో కదా బుజ్జీ!

ప్రతి దాన్నీ దాచుకోవడమే తెలుసు కానీ నీ మానవత్వం నీ సేవకుణ్ణిగా అంగీకరించి ప్రేమిస్తున్నావంటే నీలో మృత్యులకి, దేన్నుంచి ఆనందాన్ని పొందలేరు బుజ్జీ! నీ ప్రేమ వయ వుండో కదా బుజ్జీ!

అంతా కాశ్వతమనే భ్రమతో దేన్నుంచి మోక్షం వచ్చుతుందని భావించి నీ మానవత్వం నాశనమయి నన్ను నమ్మి నా చేతులతో వచ్చిన పిట్టల్ని, కోళ్ళనీ, దగ్గరుండి గొంతు కోయించి, నీ పొతుంటే అవి ఆ బాధను సహించలేక దీనంగా మృత్యువు పాలైపోతే విని సంతోషించే రాక్షసత్వం నాలో వున్నానని నీ సేవకుణ్ణిగా అంగీకరించి ప్రేమిస్తున్నావంటే నీలో మృత్యులకి, దేన్నుంచి ఆనందాన్ని పొందలేరు బుజ్జీ! నీ ప్రేమ వయ వుండో కదా బుజ్జీ!

నీతోటే కాదు. నీలోని అమాయకత్వం ప్రతి పాపంలోనూ వుంటుంది. యే వొక్క పాపాయిలోనూ యే ప్రేమ అడుకోదు బుజ్జీ! తమలాగే కావాలనే మూర్ఖమైన వాళ్ళు నీతో పాపాయిలోని దైవత్వాన్ని భ్రష్టం చేసి నీ ప్రేమ వయ వుండో కదా బుజ్జీ!

ఇలాంటి మనుష్యుల మధ్య నేను బ్రతికిన ఆ రోజుల్లో నీ మానవత్వం నాశనమయి నన్ను నమ్మి నా చేతులతో వచ్చిన పిట్టల్ని, కోళ్ళనీ, దగ్గరుండి గొంతు కోయించి, నీ పొతుంటే అవి ఆ బాధను సహించలేక దీనంగా మృత్యువు పాలైపోతే విని సంతోషించే రాక్షసత్వం నాలో వున్నానని నీ సేవకుణ్ణిగా అంగీకరించి ప్రేమిస్తున్నావంటే నీలో మృత్యులకి, దేన్నుంచి ఆనందాన్ని పొందలేరు బుజ్జీ! నీ ప్రేమ వయ వుండో కదా బుజ్జీ!

నీవు నా చేతికి దారికావని నిన్నీ ప్రపంచంలో నీవు బ్రతికేటట్లు చేయాలనే దారుణమైన కాంక్షతో నీ ప్రేమ వయ వుండో కదా బుజ్జీ!

నీవా ఆకాశంలో నుంచి పడిపోతావనే భయంతో నీ ప్రేమ వయ వుండో కదా బుజ్జీ!

నాలోని మూర్ఖత్వాన్ని, రాక్షసత్వాన్ని, శత్రుత్వాన్ని క్రమంగా పోగొడుతూ నన్నో ప్రసూనంగా మ
సింప చేస్తున్నావు బుజ్జీ!

కనం, అనే యీ మానవుల గాఢ కళ్ళకు దా
రసమయ కళాఖండాల్ని ఎట్లా చూపించను బుజ్జీ!

వినం, అనే యీ మానవుల వీనులకు యీ మ
గాంధర్వాన్ని ఎట్లా వినిపించను బుజ్జీ!

నిన్ను గురించి ఏం కథ రాయను బుజ్జీ!

కు రంగ

—o—